A SZÉCSÉNYI NOVICIÁT

SZABÁLYKÖNYVE

ÉS IMAFÜZETE

KIADJA A SZÉCSÉNYI FERENCES RENDHÁZ. 1934.

A SZÉCSÉNYI NOVICIÁT

SZABÁLYKÖNYVE

ÉS

IMAFÜZETE

— KÉZIRAT GYANÁNT. —

1934.
KIADJA A SZÉCSÉNYI FERENCES RENDHÁZ.

KAPISZTRÁN-NYOMDA, VÁC Felelős üzemvezető: Farkass Károly.

Szent Ferenc Atyánk áldása:

„És aki ezeket megtartja, az égben áldja meg a fölséges mennyei Atya és a földön áldja meg az Ő egyszülött Fia a vigasztaló Szentlélekkel, az ég angyalaival és szentjeivel együtt. És én, Ferenc testvér, alázatos szolgátok, amennyire tehetem, megtetézem nektek ezt a legszentebb áldást. Amen".

Szent Ferenc Atyánk buzdítása:

„Ó drága testvéreim és örökké áldott fiaim! Figyeljetek rám, halljátok Atyátok szavát:

Nagy dolgokat fogadtunk Istennek, de az Úr azokért sokkal nagyobbakat ígért. Tartsuk meg híven, amiket fogadtunk, sóhajtozzunk az égiek után.

Pillanatnyi az érzéki öröm, örökké tartó a vele-járó büntetés.

Csekély a földi élet szenvedése, határtalan az örök boldogság dicsősége.

Sokan nyernek meghívást az üdvösségre, de kevesen jutnak a révbe (Mt. 20., 16.); végül Isten mindenkinek igazságosan megfizet. Amen".

A Rendalapító átka:

„Szentséges mennyei Atyám! Tőled és a dicsőült szentek karától és én tőlem, szegénykétől legyenek megátkozva mindazok, akik rossz példájukkal veszélyeztetik és lerontják azt a jót, amelyet szerzetesrendünk istenfélő tagjai által műveltél és művelni meg nem szűnöl".

A noviciát fegyelmi szabályai

A szabályokról általában

Miért kell minden egyes szabályt megtartani? Azért kell minden egyes szabályt megtartani, mert,

1. általuk Isten külön-külön közli velem akaratát,
2. a fegyelmi szabályok megtartásával mutatom ki azt, hogy igazán jó és komoly szerzetes akarok lenni,
3. általuk Istent engesztelő, bűnbánatos életet élek a magam vagy mások bűneiért,
4. út a mennyországba (miként Szent Ferenc Atyánk mondotta: „Tartsátok meg komolyan a szabályokat és a szabályok majd megtartanak titeket az állhatatosság útján a mennyországra),
5. lelki békémnek és boldogságomnak legbiztosabb forrása,
6. az érdemszerzésnek kitűnő alkalma.

Hogyan gyakoroljuk a szabályokat?

1. Öntudatosan. Az anyagvilág az ő változatosságával, törvényszerűségével és szépségével öntudatlanul hirdeti Isten dicsőségét. Mi azonban ésszel s akarattal megáldott teremtmények vagyunk, nekünk tehát egész énünket alá kell vetnünk Isten akaratátnak, hogy szolgálatunk előtte kedves legyen.

2. Szívesen. Isten csak a szíves hódolatot fogadja el. A Boldogságos Szent Szűz élete legyen a

testvérnek is az elve — mindenkor: „Ecce ancilla Domini".

3. Pontosan. „Aki a kicsiben hűséges, az a nagyban is hűséges".

4. Szeretetből. „Mindent szeretetből Isten iránt" legyen napközben sokszor a jelszavunk. Amit szeretetből teszünk, attól távol van a bűn s megmarad az örök életre.

A szabályokról részletesen

Általános tudnivalók

A reggeli kopogtatásra mindenki „Ave Maria"-t mondva rögtön fölkeljen s jámbor fohászok és röpimák között lásson az öltözködéshez és mosakodáshoz, nagy gondot fordítva arra, hogy a szobából ne távozzék szerzetesi öltöny — habitus, kapucium és korda — nélkül.

Minthogy a rend a szerzetesi élet első kelléke, ezért a csengő szavára mindent azonnal félbe kell hagyni s késedelem nélkül azt tenni, amire az szólít.

A kiszabott időben a P. Magister határozott engedélye nélkül nem szabad semmi mást tenni, mint amit a napirend vagy a följebbvalók parancsa arra az időre előír.

Valahányszor a testvérek a kórusra, az ebédlőbe, a kertbe vagy bárhova mennek, mindannyiszor mindenkinek kell menni. Indulás előtt nagyság szerint sorba kell állni s a kórusra menet és jövet vagy az ebédlőbe menetkor a senior jeladására a „De profundis"t kell mondani.

A reggelire és az esti imára menet azonban ezt mindenki magában végzi.

Levelet a szülőknek csak karácsonykor, húsvétkor, valamint azok névnapja alkalmával lehet írni. Más írásra külön engedélyt kell kérni.

A levelet mindig nyitva kell átadni a P. Magisternek és abban képeket csak az ő engedélyével lehet küldeni.

Senkit sem szabad a P. Magistertől előzetesen kikért és kifejezetten megadott engedély nélkül látogatásra meghívni.

Hazulról az elöljárók (P. Quardian és P. Magister) engedélye nélkül semmit sem szabad kérni. (Ha pedig bárkinek is valamit kérés nélkül küldenének, azzal az elöljárók rendelkeznek.

A dohányzás minden körülmények között tilos.

Mindenki a legnagyobb tisztelettel viseltessék az áldozópapok iránt s azért, ha valaki a zárdán belül idegen szerzetes vagy világi pappal találkozik, el ne mulasszon neki kezet csókolni. A ministráció után a miséző papnak szintén kezet kell csókolni.

Ha valakinek névnapja közeledik, erről már eleve értesítse a P. Magistert. A névnap előestéjén pedig, vacsora után kérje meg az atyákat, hogy róla a szentmiséjükben méltóztassanak megemlékezni.

Mivel a latin nyelvre a klerikusoknak égető szükségük van, azért mindenki komolyan foglalkozzon vele a P. Magister rendelkezése szerint előírt időben. Ezenkívül ki-ki válasszon magának egy idegen nyelvet (német, francia. olasz stb.), amelyet a vakációban gyakorolhat.

Közös használatra szánt dolgokat a szobában tartani tilos.

A hivatalban levők teendőiket a P. Magister tudta nélkül másra át nem ruházhatják.

Az egyéni barátkozás, pajtáskodás szigorúan tilos.

A noviciusok elöljáróikon kívül másokkal csak a P. Magister engedélyével beszélhetnek.

A csend, rend és tisztaság megtartására mindenki lelkiismeretesen vigyázzon.

A silentium jelentősége

1. A silentium az igazi, komoly lelkiélet alapja. Amely zárdában a szerzetesek az előírt időben a silentiumot megtartják, ott az igazi boldogság és életszentség a legmelegebb otthonra talál.

2. A silentium a Szentlélek ideje, amikor Ő közli velünk sugallatait, vigasztaló, bátorító, buzdító kegyelmeit. Tehát silentiumban kell lenni, hogy a lélek mindezeket meghallja.

3. Aki a silentiumot megtartja, az sokkal kevesebbet vagy egyáltalán nem fog vétkezni. A Szentírás mondja: „Aki sokat beszél, megsebzi lelkét" (Sir. 20.). Jól mondja Szent Arzénius: „Sokszor megbántam, hogy beszéltem, de azt sohasem, hogy hallgattam".

4. A silentium igazi előkészület a buzgó imádsághoz. Szent Climacus mondja: „A silentium az imádság édesanyja". — Az Istenben való boldog elmerülés silentium nélkül lehetetlen.

5. Csakis a silentiumban élő lélek képes a tökéletesség erényes útján előrehaladni. Ennél azonban a jó Isten segítségére van szükségem s ezt a

Szentírás szerint a silentiumban nyerem meg: „Nagyon jó az Isten segítségére csendben várakozni".

6. A silentium igazi előkészület a napi szentáldozásunk buzgó elvégzéséhez.

7. A silentium megtartása által testvéreimnek jó példát adok.

8. A silentium készít elő legjobban az Evangélium apostoli életére.

9. A silentiumban a legszentebb udvariasságot és figyelmet gyakorolom a velem egy födél alatt lakó eucharisztikus Jézussal szemben.

10. Szent Ferenc Atyánk mondotta: Bárhová megyünk is — kert, konvent, sekrestye, oratórium, ebédlő stb. — magunkkal visszük igazi cellánkat, a testet. Ebben a cellában a lelkünk úgy éljen, mint a remete, hogy Istent és az örök életet mindig szem előtt tartsuk. Ha e cellában a csendet megtartani nem tudja, akkor a zárda cellája mitsem használ neki.

A silentium szabályai

1. A silentium reguláre egész nap pontosan betartandó minden helyen. Szükség esetén szabad ugyan beszélni, de csak halkan.

2. A silentium strictissimum az esti recollectiótól másnap reggel a conventmise végéig tart. Ez idő alatt csak elodázhatatlan, rendkívüli szükség esetén szabad beszélni, de akkor is csak röviden és suttogva.

3. A stúdium ideje alatt silentium strictissimum van.

4. A klerikusoknak társain kívül soha senkivel sem szabad beszélni, még a házbeli atyákkal sem. Kivételek a P. Magister, Quardian, Lector, Vicarius.

Aki e szabály ellen vét, szigorú büntetésben részesül, sőt, ha meg nem javul, a Rendben nem is maradhat.

5. Az ajtókat és ablakokat mindig és mindenütt vigyázva kell nyitni és csukni. Általában tartózkodni kell minden zajtól.

6, Mindenki szerényen, kopogás és csoszogás nélkül járjon.

Az iskola szabályai

1. A csengő szavára azonnal ott kell lenni.
2. Az iskolában, kivéve a rekreáció idejét, mindig silentium van.
3. A rendre és tisztaságra ügyelni mindenkinek kötelessége, tehát szemetelni nem szabad.
4. Az asztalra ülni vagy akár arra, akár a padra feküdni, továbbá habitust, sandált és egyéb holmit tisztogatni tilos.
5. Mindenkinek mindig úgy kell viselkednie, hogy a másik testvért ne zavarja.
6. A belépő P. Magistert vagy Lectort mindenki állva üdvözli, „Laudetur Jesus Christus"-szal és az ajtóhoz legközelebb ülő szenteltvizet nyujt neki, majd pedig az ajtót beteszi. Ezután térdenállva elmondják a „Veni Sancte"t és az „Ave Maria"-t.
7. Az előadás alatt egyenesen kell ülni. A kezeket lehet manikába dugni vagy nyugodtan a padra fektetni.
8. A P. Magister vagy Lector magyarázataira mindenki komolyan figyeljen, a kérdezésekre szerényen feleljen s iránuk úgy az iskolában, mint azon kívül a legnagyobb tisztelettel és engedelmességgel viseltessék.

9. Ha valakinek előadás alatt kérdeznivalója vagy valami nehézsége van, azt felállással jelezheti.

10. Az előadás után térdepelve elvégzik az „Agimus tibi"-t és az „Ave Maria"-t. Azután a távozó P. Magistert vagy Lectort a fenti módon üdvözlik.

A stúdium szabályai

1. A stúdium alatt silentium strictissimum van.
2. A stúdiumot a csengő szavára imával kell kezdeni és befejezni.
3. Stúdium alatt a tanuláson kívül mással foglalkozni — ha mindjárt szent dolgokkal is — nem szabad. Kivételt képez az az eset, amikor valakinek nincs szüksége igénybe venni az egész stúdiumi időt és más komoly, csendes foglalkozásra a P. Magistertől külön engedélyt kapott.
4. Egyik testvér a stúdium alatt a másiktól semmit sem kérdezhet.
5. A szobában hangosan vagy sétálva tanulni nem szabad.

A folyosó szabályai

Mivel a folyosó minden zárdában összeköttetésben áll a templommal, különösen a noviciát és a klerikát folyosója, ezért a kedves testvéreknek eucharisztikus, szent gondolattal kell azon végighaladniok. Amikor tehát valaki a cellából a folyosóra lép, jusson eszébe a legszentebb igazság, hogy csak egy ajtó vagy néhány lépés választja el őt a Mestertől, Jézustól. Már itt a szabályok tanulásánál véssék a lelkükbe a jó testvérek azt, hogy csak eucharisztikus lelkekből válnak nagyon boldog és magasztos

hivatással gazdag szerzetesek. Mert az Úr Jézus lábainál tanulhatjuk meg legjobban a legnehezebb leckéket: az állhatatosság, szívtisztaság, áldozatosság és lemondás leckéit. Ha a magán- vagy közösájtatosság idején kívül nem volna több időnk, legalább egy térdhajtásra, egy kedves fohászra, siessünk a legjobb Mesterhez. akinél mindig megértésre, vigasztalásra és erőre találunk.

1. A folyosón folytonos silentium van. Nagy szükség esetén szabad beszélni, de csak röviden és halkan. A silentium strictissimum alatt pedig csak rendkívüli esetben válthatunk egy-két szót.
2. Ha valakit az elöljáró megszólít, szerényen álljon meg.
3. A folyosón gyorsan járni, szaladni, ugrálni, fütyülni, dúdolni nem szabad.
4. Menésközben a kezeket manikában kell tartani.
5. Ha Páter jön szemben, három lépés távolságból „Laudetur Jesus Christus"-szal kell üdvözölni.
6. A szemetet tartozik mindenki felvenni, elsősorban a folyosó-hetesek.
7. Mindenki köteles a szobája előtti részt tisztántartani.
8. A folyosó padlójára vagy az ablakon kiköpni tilos.
9. A folyosó- vagy szobaablakok egyikén sem szabad kikönyökölni. megállani, ott beszélni vagy onnan leszólni.

A cella szabályai

A noviciátom kicsiny cellája új életem bölcsője. Ide vezetődik vissza minden nagy, egész életemre ki-

ható elhatározás, itt lát napvilágot minden nagy gondolat, ha eucharisztikus lélek vagyok. Ebben adott nekünk példát Jézus názáreti otthonában. A cella elrejtettségében készültek az élet kemény harcára azok, akik mint az Egyháznak vértanui és hitvallói hoztak dicsőséget. Cellám kicsi térdeplője, padlója vagy asztala jövőm boldogságának a hordozója. Itt imádkozom, tanulom a lelkiélet krisztusi útjait, elmélkedem, gyüjtök, egyszóval a Mester apostolává nevelem magam isteni szent silentiumban.

1. A szobát és az abban való időzést szeretni kell; a jó szerzetes csak akkor hagyja el, ha a szükség megkívánja.

2. A silentiumot itt is pontosan meg kell tartani, tehát nem szabad beszélgetni, hangosan olvasni, székkel vagy más bútorral zörögni.

3. A cellában mindig a legnagyobb illedelmet kell betartani, mert az Isten és az őrzőangyal jelen van. Kerüljük tehát a lábaknak a bútordarabokra való felrakását vagy más hasonló neveletlenséget.

4. A cellában sohasem szabad tétlenül lenni, hanem mindig valami üdvös dologgal kell foglalkozni; pl. tanulni, írni, olvasni, ruhát tisztítani stb., külön ájtatossági gyakorlatokat végezni s ilyenképpen az Isten jelenlétét, a szentek tiszteletét, a bűnbánatot gyakorolni.

5. A szobát naponként rendbe kell hozni és pedig: az ágyat megvetni, söpörni, mosdóvizet kivinni, leporolni, szellőztetni stb.

6. Nappal nem szabad lefeküdni. Éjjel pedig tunikában, braccában, kordával kell aludni.

7. A szobában teljesen felöltözve kell tartózkodni.

8. Az ablakon semmit sem szabad kidobni. A vizet az arra meghatározott helyen kell kiönteni.

9. Az ablakon kikönyökölni, vagy azon, vagy az ajtón kíváncsian kitegingetni tilos.

Kerti és séta-szabályok

A ferences lelkület kialakításának egyik legszükségesebb eszköze a természet szeretete. Szent Ferenc Atyánk is igen nagy természetszerető egyéniség volt; minden, ami a természetben a szemébe ötlött, lépcsőzetűl szolgált neki arra, hogy a jó Istent még jobban megismerje, szeresse és csodálja. Erre egyébként évközben még úgyis visszatérünk, de azért már most jegyezze meg magának a kedves testvér, hogy amikor a kertben, vagy kinn a szabadban sétál, nyitott szemmel járjon és olvassa ki a nagy természet harmóniájából a mennyország és az Isten szépségét. A teremtmények célszerű életéből következtessen Isten bölcsességére, a viharból hatalmára stb. Szerénytelen és műveletlen lélek az, aki az Isten jósága és hatalma által alkotott természeti dolgokkal visszaél.

Kerti szabályok

1. A kertbe csak a P. Magister engedélyével szabad lemenni és ilyenkor is párban és silentiumban kell járni.

2. A kertben, kivéve a recreatio idejét, beszélgetni, vagy bárkivel szóba ereszkedni nem szabad.

3. Gyümölcsöt sem a földről felvenni, sem a fáról leszakítani nem szabad.

4. A kertből kimenni tilos.

Séta-szabályok

1. Séta előtt az elöljáróhoz kell menni „Benedictio"-ra.

2. Séta alatt tilos a kíváncsi nézgelődés. Pap, templom vagy kereszt mellett elhaladva köszönni és mások köszönésére válaszolni kell.

3. Ha nincs nálunk esernyő, a kezeket manikába kell tenni.

4. A városon kívül, ha az elöljáró felmentette a silentiumot, halkan lehet beszélgetni.

5. A többitől elválni nem szabad, ha messziről templom vagy kereszt látszik, üdvözölni kell.

A recreatio-szabályok

A recreatio, felüdülés, ugyanazt a célt szolgálja, mint Jézusnál. A komoly szerzetesi élettől kifáradt test kapja vissza üdeségét, frissességét, higgadtságát s főképpen arra való, hogy a lélek mindezeken felül jókedvében megerősödjék.

A recreationak ezenkívül még más célt is kell szolgálnia. A felüdülés kitűnő eszköz ahhoz, hogy a testvérek egymáshoz közeledjenek, hogy a kölcsönös nagyrabecsülés és szeretet köteléke közöttük olyanná legyen, mint az apostolok közt volt. Óvakodjék azért minden testvér attól, hogy különbséget tegyen társai

között, hogy egyik-másik testvér iránt különb barátságot mutasson, mint a többiekkel szemben.

Mindenki legyen vídám! Szent Ferenc Atyánk csak a jókedvű testvéreket szereti.

Legyen barátságos, szívélyes, udvarias, szerény, türelmes a testvér. Az irgalmasság evangéliumi szelleme hassa át a testvér lelkét és ne felejtse el egy percre sem, hogy amit testvérének tesz, azt Jézusnak cselekszi.

Őrizkedjen a testvér attól, hogy mást beszédjében félbeszakítson vagy fölöslegesen helyreigazítson.

Fékezni kell a túlzott kíváncsiságot és másokat is szóhoz kell engedni.

Nagy hiba a másik iránti figyelem ellen, ha valaki a recreatio alatt majdmindig csak eggyel foglalkozik, úgy, mintha titkokat beszélne meg vele, amelyet másoknak nem volna szabad tudni. Mindig és mindig úgy, mintha Krisztus köztünk volna.

1. A recreatio ideje tart ebéd utántól a „Vesperas"-ig, és este a vacsora végétől „Recollectio"-ig.

2. A recreatio helye az iskola, társalgó, a clericat folyosója, a kert, vagy más, mindenkor az elöljáró által kijelölt hely.

3. A recreatio ideje alatt énekelni csak a harmónium-szobában lehet, de csak egyházi énekeket. Világi dalokat énekelni — még ha nemesebb és komolyabb tartalmúak is — nem szabad, legfeljebb csak akkor, ha azt az elöljárók bizonyos alkalmakkor helyénvalónak látják.

4. A recreatio alatt néhol szokásos társasjátékok idejét a P. Magister határozza meg.

5. A recreatióban köteles mindenki résztvenni, hacsak valakit a P. Magister időről-időre föl nem ment.

6. Nem szabad beszélni a recreatio alatt:

a) haszontalan világi dolgokról és eseményekről

b) mások, ha mindjárt ismeretlen egyének bűneiről és fogyatkozásairól.

c) lármával és szertelen hahotával.

7. Senki se űzzön illetlen vagy sértő tréfát ne folytasson makacs és oktalan vitatkozást.

Ebédlő-szabályok

Az ebédlőbe azért megyünk, hogy a jó Isten akaratának teljesítéséhez testileg is erőt merítsünk. Úgy ülünk az asztalnál, mintha a Szent Család vendégei volnánk. Szívvel-lélekkel csüggünk a szent olvasmányon s emlékezetünkbe véssük annak igéit. Étkezésben álljanak előttünk példájukkal a szentek, akik sohasem keltek fel az asztaltól, hogy valamiben meg ne tagadták volna magukat. Nem válik kárunkra, ha olykor mi is lemondunk egy-egy ízletes falatról. Nagyobb önmegtagadást már csak a lelkiatya vagy a P. Magister engedélyezhet.

Mindenek felett óvakodjunk, hogy lelkünk ne merüljön az ételbe, azaz ne együnk mohón, hanem szívvel, lélekkel, ami azt jelenti, hogy az étkezést csak eszköznek tekintjük és nem életcélnak. Hiszen a test csak szolga, a lélek az úr. Mivel mégis az Evangélium a „Szentlélek templomának" mondja a testet, illesse tisztelet étkezésünket.

1. Be- és kimenetkor mindenki hintse magát szenteltvízzel,

2. Ima alatt az asztalok előtt kell állani, támaszkodni azonban nem szabad.

3. Az asztalt evés előtt és után, a kenyeret evés előtt meg kell csókolni.

4, Az asztalkendőt szabad a kapucium alá akasztani.

5. A szervitorok zajtalanul járjanak s mind ők, mind pedig a többiek középen a keresztnek, továbbá Jézus, Mária, Szent Ferenc nevére hajtsanak fejet.

6. A szervitorok, míg ételre várnak, az elöljárók felé nézzenek.

7. A konyhanyílást nem szabad feleslegesen nyitvatartani.

8. A késve érkező előbb térdenállva, kitárt karokkal elmond egy Miatyánkot, Üdvözlégyet, azután az elöljáróhoz járul, áldást kér és jelenti a késés okát.

9. Ha az elöljáró bejön, vagy kimegy, felállással kell őt üdvözölni.

10. Az ételekből csak egyszer szabad venni s különös figyelemmel kell lenni arra, hogy más meg ne rövidüljön.

11. Ételmaradékot eltenni, vagy az ebédlőből kivinni nem szabad.

12. Étkezés idején nincs helye kíváncsiskodásnak és egyéb illetlenségnek, hanem komoly magatartást kell tanusítani.

13. Pénteken délben a regula olvasása előtt az Introductiót összetett kézzel, a regula végén az áldást és buzdítást összetett kézzel és állva s az átkot manikáka tett kézzel hallgatjuk végig.

14. Az, akihez az elöljáró szól, feláll. Mindenki feláll, ha a közösséghez szól.

15. Novicius az ebédlőben akkor sem beszélhet, ha az elöljáró a silenciumot absolválja.

16. Aki feltűnő zajjal járó hibát ejt, az elöljár elé járul. Az asztal előtt mélyen meghajol s mell verve „mea culpa"-t mond. Az áldásra keresztet ve megcsókolja az asztalt és távozik. Világi vendége jelenlétében a kulpázás elmarad.

A klauzúra szabályai

1. A clericat és convent klauzúrái állandóa zárva tartandók.
2. A klauzúra-kulcsot a konventben a P. Ma gister által kijelölt testvér, a clericatban pedig az lectionarius kezeli. Mind a ketten felelősek a klau zúra csukott voltáért.
3. A clericat klauzúráján a P. Magister enge délye nélkül az elöljárókon kívül még a konver tagjait sem szabad beengedni.
4. Egymás szobájába még betegség esetén i tilos a bemenet. Sürgős ok miatt lehet beszélni a ajtóból, egyébként szükséges a P. Magister enge délye.
5. A cellát senki se zárhatja el belülről kulcs csal, esetleg kívülről, de zárban hagyott kulccsal.
6. A klauzúrán kilépni csak a P. Magister en gedélyével és hivatalos teendők miatt szabad.
7. Társ nélkül csak az léphet ki, aki lelkiatyjá hoz megy. Stúdium alatt azonban nem lehet kimenn
8. A klauzúrán át csak engedélyezett helyr szabad menni, máshová nem.
9. Ahol az Oltáriszentség a klauzúrán kívül va ott a szentséglátogatás idejét a P. Magister szabj meg.

Ruha-szabályok

Minden testvér boldog legyen, hogy annak ruháját hordja, aki lelkületével úgy hasonlított Jézushoz. Ruhánk a bűnbánat, a szegénység ruhája s a fényűzésbe merült világnak egy, a mulandóságot levető, magasabb értéket, a lélek örök életét hirdeti. Ne fájjon a testvérnek a nélkülözés, ha szeretne az Üdvözítőhöz hasonlítani és Szent Ferenc Atyjához! Aki sokról mond le, sokat kap s a legnagyobb lelkiszabadság és boldogság révébe jut.

1. Piszkosan és rongyosan sohase szabad járni. A ruháját ki-ki maga javítsa meg idejekorán, nehogy az tönkremenjen.

2. Nagyobb javítást a P. Magister engedélyével lehet kieszközölni.

3. Új ruhadarabot szintén a P. Magister engedélyével lehet kérni a P. Quardiantól.

4. Új ruháért a P. Quardiannak, javításért a P. Magisternek kell kézcsók kíséretében köszönetet mondani.

Az elöljárók előtt való megjelenésről

„Aki nagy akar lenni és első, az legyen utolsó és mindenkinek a szolgája" — mondja az Üdvözítő. Az alázatos lelkület kialakulására vezet az a szabály, hogy az elöljárók szobájában térdelünk. Nem túlzás ez, hanem az alázatosság gyakorlása hivatásunkért, Isten jelenlétében. Jézus mondja: „Aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki magát megalázza,

felmagasztaltatik". Az alázatos bírja az „Ő" kegyel mét. Tehát a lényeg, hogy ezt is öntudatosan tegyük

1. Az elöljáróhoz való járulás a szerény kopog tatás, szenteltvízzel való keresztvetés és a szokásos köszöntés (L. J. Ch.!) által történik.

2. A szoba közepén térdhajtás után megcsókol juk a korda második csomóját ezzel az áldástkérő szóval: „Benedicite!" S így adjuk elő kérelmünke is s a végén áldással távozunk. Valahányszor át veszünk valamit az elöljárótól, vagy neki átadunk kezet csókolunk.

3. Aki kulpázás végett ment az elöljáróhoz, hibája bevallása előtt „mea culpa"-t mond, azután büntetést kér s a szokott módon távozik.

A laikus testvérek munkarendjét a P. Magister esetről-esetre külön meghatározza.

A clericus testvérek hivatalai

A hivatalok nagyság szerint sorrendben követ keznek.

Az első pár tagjai akolitusok és ceroferek.

A második pár tagjai lectionáriusok, illetőleg turifer és ceremonarius.

A harmadik és negyedik pár tagjai szervitorok.

Az ötödik pár: helyettes és betegápoló.

A hivatalok kéthetenkint változnak, az egyes párok tagjai azonban hetenkint cserélnek.

Teljesen különálló a seniori hivatal.

A seniorat

Az első és hosszabb időn át tartó hivalal: a

seniorat. Sorrendet tekintve az első senior általában az a testvér, aki életkora, végzettsége és tanulmányi eredménye szerint elsőnek öltözött be. Így következik a többi.

A senior helyettesíti a távollevő P. Magistert s ilyenkor dönt a kisebb ügyek elintézésében, ügyel a csendre-rendre. A szentáldozás után egy negyedórával ő ad jelt a távozásra. Ő mondja az imákat, a kóruson az oratiókat, ha nincs ott Pater. (A Dominus vobiscumot csak akkor, ha diakonus.)

Az akolitusok teendői

1. Az akolitusok szabad időben előre kikeresik az officiumot és begyakorolják. Az officium előtt 10 perccel a kórusra mennek s ott a maguk oldalán letörlik a padokat és könyveket és utána megfelelő helyen kirázzák a ruhát.

Ha a Hymnusok elején vagy végén változás van, az I. akolitus szerény tenyércsattanással ad jelt (Pl. az „Iste Confessor . . ."-ban, ha a Directorium (m. t. v.) [mutatur tertius versus — változik a harmadik verssor] jelölést használ, vagy in Hym.: Jesu). Az esti recollectio alatt előimádkozzák a litániát. Különösen vigyázzanak, hogy az olvasást, valamint a „Si quaeris"-t és a „Tota pulchra"-t egy hangon énekeljék.

2. Asszisztenciás misénél a gyertyások teendőit végzik.

3. Az ebédlőben az első asztalok végén ülnek és segítenek az I. és II. szervitornak.

4. A clericatban a kijelölt helyeket takarítják.

A lectionáriusok teendői

1. A kóruson az I. lectionárius az I., a II. lectio nárius a II. nocturnus lectióit olvassa. Ha a Matutinum csak egy nocturnusból áll s nincs benne Evangélium homíliával, a megfelelő 3 leckét az I. lectionárius olvassa.

2. A konventmisén az I. lectionárius ministrál Ha még kell ministráns, akkor azok jönnek sorra akik az előző héten estek ki a hivatalból. Asszisztenciánál az I. lectionárius a turifer, II. lectionárius a ceremonárius teendőjét végzi.

3. Az ebédlőben az I. olvassa fel a Necrologiumot és mondja a „Deus charitas est"-et és énekli a Szentírást, továbbá a Martyrologiumot. Pénteken a regulát olvassa egészen a VII. fejezetig.

A II. lectionárius olvassa a rendes asztali olvasmányt vagy a konstituciókat, regula-magyarázatokat s pénteken a VII. fejezettől végig a Regulát

4. A clericatban a kijelölt helyeket takarítják

5. Az I. az excitator, 1/25 órakor addig kopog mindenkinek az ajtaján, míg nem hallja az „Ave Maria"-t. Ő kezeli a csengőket.

6. A II. mindannyiszor csenget, amikor a nagy csengő szól.

A szervitorok teendői.

1. Ebédlőben az ételek felszolgálását végzik. Ha vendég van, a leves és főzelék kivételével minden ből mégegyszer kínálnak. Tányért főzelék után cserélnek, úgyszintén, ha az atyák valamelyike kitesz a tányért, már leves után is.

2. A clericat kijelölt helyein takarítanak.

A szeretet parancsa

Szt. Ferenc Atyánk nem szűnt meg hangoztatni testvérei előtt az egymást megbecsülő kölcsönös szeretet szükségességét. Azt akarja, hogy akiket egy gondolat, egy szándék hozott össze, úgy tekintsenek egymásra, mintha egy édesanyának volnának a gyermekei. Azért: „Fratres", akik között ne legyen különbség, csak a szeretet krisztusi versengésében akarjon mindenki túltenni a másikon. Erről a szeretetről a noviciát elején a noviciustestvér a következőket vésse a lelkébe:

1. Minden testvér másik testvérében a Krisztus legdrágább szent Vére által megváltott lelket lássa, amely lélekért Krisztus ugyanannyit szenvedett, mint az ő lelkéért, vagyis megbecsülte, nagyra értékelte azt. Sőt nemcsak értékelte, hanem most is állandóan isteni szeretettel veszi körül azáltal, hogy elhalmozza a kegyelmekkel és halhatatlansággal akarja megjutalmazni. Akit Krisztus ennyire becsül, nekem is kötelességem hát tisztelni.

2. Legyen gondjuk a testvéreknek arra, hogy ne mutassák magukat külsőleg szomorúnak, hanem legyenek mindig örvendezők az Úrban és amint illik, nagyon kedvesek. Mindezt pedig e gondolattal: Jézusért!

3. A szeretetet nemcsak hangoztatni kell, hanem cselekedni. Itt pedig álljon Jézus irányító elve: „Amiket akartok, hogy tegyenek nektek az emberek, ti is cselekedjétek nekik". Ugyanez áll megfordított értelemben. Úgy-e, kedves testvér, nem kívánod, hogy veled rosszul bánjanak, de az ellenkezőjét igen? Ugyanezt várja tőled mindenki.

4. A szeretet akkor lesz bennünk helyes é ferences, ha mindenkor a legszentebb krisztusi szán dék és jószívűség kíséri.

Szt. Ferenc Atyánk egyszer két idegen testvér rel találkozott, akik közül az egyik azzal fordult hoz zá, hogy adja oda neki habitusát. Szentünk egy percig sem habozott, hanem ruhát cserélt. A jószí vűségnek ez a módja jellemezze a testvért akkor, midőn valakin segíteni tudna, pl.: abban, hogy a kezdet nehézségeiben kitartásra serkenti, tudatlanságában felvilágosítja, ügyetlenségét elnézve jobbját nyujtja és ferences jószívűséggel megoldja vele a lehetetlennek látszó dolgot.

5. A legszigorúbban tiltva van, hogy a testvérek egymást megsértsék. A megvetésnek, megszólásnak, rágalmazásnak, gyanakodásnak, ítélkezésnek, lenézésnek és kicsúfolásnak hírét se ismerjék a testvérek, ez a Szeretetnek a megbántása és keresztrefeszítése volna. Ha pedig mégis akadna ilyen testvér, azt szeretettel kell inteni és változatlan viselkedés esetében azonnal jelentést kell tenni a P. Magisternek.

6. Ha valaki a másikat akár tudva, akár tudatlanul megbántotta, az azonnal kérjen a megsértett testvértől bocsánatot, aki viszont a bocsánatot kérőnek a legnagyobb örömmel és készséggel bocsásson meg és a világért se merjen haragot, civódást, vagy ellenszenvet táplálni lelkében. Így akarja ezt a keresztén függő Jézus.

7. Senki ne sértődjék meg és ne legyen érzékeny, hanem emelkedjék a dolgok fölé és legyen az apostol szerint tűrő és kegyes. Jézus sem sértődött meg, amikor arcul csapták és arculköpték, amikor a keresztfán gúnyolták és ecettel itatták, hanem tűrt...

8. Az igazi szeretet mindennap imádkozik társaiért és megemlékezik róluk a szentáldozásban, hogy hivatásukban állhatatosak maradjanak és elnyerjék az életszentség koronáját.

9. Az őszinte, igazi szeretet örül, ha más nagy előmenetelt tesz a tudományban, életszentségben és más ügyességekben.

A testvéri megintés parancsa

A szeretet parancsával összefügg a testvéri megintés parancsa. Erre vonatkozólag mindenki komolyan vésse a lelkébe a következőket:

1. Ha a testvérek közül valaki olyan hibát követ el, amely a szeretet, a megértés és a Rendre nézve veszélyes, vagy bármiképpen botrányul szolgálna más testvérnek, akkor az a testvér, aki a hibát észrevette, tartozik a másik testvért szeretetteljes szavakkal és négyszemközt figyelmeztetni. A hibázó testvér pedig hálával fogadja a testvéri megintést. A szerzetesi és a tökéletesedő életnek igen kiváló eszköze ez.

2. Ha azonban akadna testvér, aki a figyelmeztetést nem fogadná el, vagy a jóraintő testvér iránt ellenszenvet mutatna, az ilyent egyszerűen a P. Magisternek kell bejelenteni. Ugyanez áll minden nagyobb redetlenség, vagy hibánál is.

3. A testvéri szeretettel ellenkezik a rendetlen testvéri szeretet. Rendetlen szeretetnek, más szóval helytelen és veszélyes szeretetnek nevezzük azt a szeretetet, amelynek indító oka nem az Isten, a lélek örök értékei és a túlvilág, hanem földi, külső érzelgős módon nyilvánul, akár gondolatban, szóban vagy cselekedetben. Azért a Rend a legszigorúbban

megköveteli az ujonctestvértől, hogy társát megne érintse, vagy megne fogja — még tiszteletből vagy tréfából sem — vagy pláne átölelje.

4. A privát barátkozás a szerzetesi életben szigorúan tilos, mert nagyon sok bajnak a forrása. Aki ez ellen a tilalom ellen vét, szigorú büntetésben részesül. Megnem javulás esetén a noviciátból haza lesz küldve! A jó Isten nem azért hívott a szerzetbe, hogy egy vagy két embert szeressek, hanem, hogy a szeretetem olyan legyen, mint Szent Pál és Szent Ferenc Atyánk szeretete; mindenkinek mindene Krisztusért!

5. Mindenkit rendi néven szólítsunk.

6. Szent Pál himnusza az igazi szeretetről:

Szóljak bár az emberek és az angyalok nyelvén, ha szeretetem nincs olyanná lettem, mint a zengő érc és a pengő cimbalom. Legyen bár jövendölő tehetségem és tudjak minden titkot, vagy tudományt, legyen bár oly teljes a hitem, hogy a hegyeket áthelyezhessem, ha szeretetem nincs, semmi vagyok. Osszam el bár a szegények közt minden vagyonomat és adjam át testemet, hogy égjek, ha szeretetem nincs, mit sem használ nekem. A szeretet tűrő, kegyes; a szeretet nem irígykedik, nem cselekszik rosszat és nem fuvalkodik fel. Nem nagyravágyó, nem keresi a magáét, nem gerjed haragra, nem gondol rosszat. Nem örül a hamisságon, hanem az igazságnak örvend. Mindent elvisel, mindent elhisz, mindent remél és mindent elszenved. A szeretet sohasem szűnik meg, habár a jövendölések véget érnek, a nyelvek megszűnnek, a tudomány elenyészik. (I. Kor. 13.)

Felkeléskor

Rövid fohászok és imák.

Legyetek üdvözölve Jézusom drága sebei. Bennetek rejtem el magamat!

Üdvözlégy, szeplőtelen Szűz Mária! Tégy méltóvá, szentséges Szűz, dícséretedre!

Imádlak Téged, Istenem és Mindenem! Nyisd meg szemeimet, Jézusom, Te örök világosság, hogy el ne aludjak az örök halálra! Kérlek, szégyenítsd még ellenségeimet, kik szerelmedtől el akarnak szakítani. Édes Jézusom, az örök életre ébressz fel engem az ítélet nagy napján, Uram, Istenem, add, hogy a nyugalom adja vissza testi erőmet, hogy ezáltal új erővel szolgálhassak Neked. Szívem éjjel-nappal Téged óhajt, Istenem, s utánad eped szüntelen. Vajjon, mikor jutok Tehozzád, szent színed elé?

Midőn lehajolsz s megcsókolod a földet:

Qui creasti caelum et terram, te adoro Dominum meum et Deum meum. — Ki mennyet s földet alkottad, imádlak mint Uramat és Istenemet.

Mosakodás közben:

Moss meg engem, Uram, és tisztítsd meg lelkemet, hogy az isteni Bárány vérében megtisztulva, az örök boldogság örömeiben részesülhessek!

Mikor a szerzetes-öltönyt felveszed:

Ruházz fel, Üdvözítőm, szent kegyelmed menyegzős ruhájával és azokkal az erényekkel, melyeket tőlem követelsz. Meddig fogom, Uram, táplálni porlandó testemet, mely csak a férgek tápláléka lesz? Add, hogy sokkal nagyobb figyelmet fordítsak lelkemre, mint halandó testemre, hogy egykor megdi-

csőülve találkozzanak az ítélet napján! Segíts, Uram, kivetkeződnöm rossz természetemből és segíts újat ölteni.

Mikor szobádból távozol, hintsd meg magad szenteltvízzel s mondd:

Asperges me hyssopo et mundabor; lavabis me et super nivem dealbabor. — Hints meg izsóppal s én tiszta leszek, moss meg s a hónál hóbb fehér leszek.

A kereszt előtt:

O crux, ave, spes unica, piis adange gratiam, reisque dele crimina. — Légy üdvöz, ó kereszt, nekünk, kik általad remélhetünk e földön új kegyelmeket s holtunk után a mennyeket. (500 n. b. Egyszer egy hónapban a szokott feltételek mellett teljes búcsú.)

Szűz Mária szobra előtt:

Ave gratia plena! per tuam sanctam virginitatem et immaculatam conceptionem munda cor et corpus meum! — Üdvözlégy malaszttal teljes! szent szüzességed és szeplőtelen fogantatásod által tisztítsd meg szívemet és testemet!

Reggeli ima

Magán használatra.

Uram, Te hívsz szolgálatodra ma reggel; én fölpattanok fekhelyemről és sietek beállni szent szolgálatodra. Tied vagyok, — mindenem a Tied; add, hogy a teremtmények abszolút Hozzád tartozását kiváltsam hűségben, korrektségben, pontosságban,

felebaráti szeretetben s minél tisztább látszatosságtól, hiúságtól, emberi tekintetektől és ösztönösségtől ment, tiszta szándékban! Add a Te lelkedet s életem kialakul a Te szent, édes, erős „élni érdemes“ akaratod szerint. Egy ambícióm van: tetszeni Neked; egy nagy vágyam, hogy a Te tetszésed sugara pihenjen rajtam. Ah, ez az örök életnek földrevetődő visszfénye! E fényben járni, melegedni, örvendezni, dolgozni és szenvedni s mindenek előtt és fölött szeretni akarok. Jézus Szíve, én imádott Szívem, szeretlek s kérlek, add, hogy még jobban szeresselek! Amen. (Prohászka)

A kórusra és előadásra menet és jövet valamint ebédre és vacsorára menéskor a következő zsoltárt mondjuk fennhangon:

Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine:* Dómine, exaudi vocem meam:

Fiant aures tuae intendéntes,* in vocem deprecatiónenis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Réquiem aetérnam * dona eis Dómine
Et lux perpétua * lúceat eis
Requiéscant in pace.* Amen.

Az Oltáriszentség előtt

Adorámus te, sanctíssime Dómine Jesu Christe, hic et ad omnes Ecclésias tuas, quae sunt in toto mundo et benedícimus tibi, quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis eius, meus implétur grátia et futúrae glóriae nobis pignus datur.

℣ Panem de caelo praestitísti eis.

℟ Omne delectaméntum in se habentem.

Orémus!

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuae memóriam reliquisti: tríbue, quaesumus, ita nos córporis et sanguinis tui sacra mysteria venerári, ut redemptiónis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Post nonam

Könyörgés Szt. Antalhoz

Si quaeris mirácula,
Mors error calámitas.
Daemon, lepra fúgiunt,
Aegri surgunt sani.

Cedunt mare, vincula,
Membra resque pérditas
Petunt et accipíunt
Júvenes et cani.

Csodákat, kik látni vágytok,
Oh jöjjetek Szent Antalhoz!
Fekélyt, nyomort, vétket, halált,
Sátánt elűz, gyógyulást hoz.

Szent Antalnak imájára
Tenger enged, bilincs törik,
Az elveszett tagot, vagyont
Ifjú és agg visszanyerik.

Péreunt perícula,	Veszély tűnik szükség múlik,
Cessat et necessitas.	Páduában azt hirdetik,
Narrent hi, qui séntiunt,	Azt beszélik, kik érezték
Dicant Paduáni.	Szent Antalnak jótetteit.
Cedunt mare etc.	Szent Antalnak imájára stb.
Glória Patri et Filio	Dicsőséget zengünk neked
Et Spirítui Sancto.	Atya, Fiú és Szentlélek!
Cedunt mare etc.	Szentháromság egy Istennek
	Áldás legyen és dicséret!
	Szent Antalnak imájára stb.

℣ Ora pro nobis, beáte Antóni!

℟ Ut digni efficiámur promissziónibus Christi.

Orémus.

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii confessóris tui commemorátio votíva laetíficet, ut spirituálibus semper muniátur auxiliis, et gaudiis perfrui mereátur aetérnis. Per Christum . . . vel:

Mitíssime et clementíssime Jesu! Qui beátum Antónium confessórem tuum perpétuis illustras miraculórum splendóribus, concéde propítius: ut quae per eius mérita fidéliter pétimus. per eius intercessiónem efficáciter consequámur.

*

Pro infírmis: Omnípotens sempitérne Deus! Salus aetérna credéntium, exáudi nos pro fámulis tuis infírmis, pro quibus misericórdiae tuae implorámus auxílium, ut réddita sibi sanitáte gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes.

Pro re pérdita: Praeténde, Dómine, fámulis tuis dextéram caeléstis auxílii, ut te toto corde perquírant et quae digne póstulant conséqui mereántur.

Ad intentiónem: Ne despícias. omnípotens Deus, fámulos tuos in afflictióne, ad te clamántes, sed propter Nóminis tui, tribulántis succúrre placátus.

Pro peregrinantibus: Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris et viam famulórum tuórum in salútis tuae prosperitáte dispóne, ut inter omnes viae et vitae huius varietátes tuo semper protegátur auxílio.

Ad postulándam serenitátem: Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi, et äeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus, ut qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdiae tuae praeveniénte cleméntiam sentiámus.

Ad reppellendas tempestátes: A domo tua quaesumus Dómine, spirituáles nequítiae reppellántur et äereárum discédat malígnitas tempestátum.

Pro família: Deténde, quaesumus Dómine, Beátae Maríae semper Vírginis intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam et toto corde tibi prostrátam ab hóstium propítius tuere cleménter insídiis.

Contra persecutóres: Hóstiam nostrórum, quaesumus Dómine, elíde supérbiam et eórum contumáciam dexterae tuae virtúte prostérne.

Pro inimícis: Deus pacis, caritátisque amátor et custos, da ómnibus inimícis nostris pacem, caritátemque veram et cunctórum remissiónem tríbue peccatórum, nosque ab eórum insídiis poténter éripe.

Ad petendam pluviam. Deus, in quo vivimus movemur et sumus, pluviam nobis tribue congruentem, ut praesentibus subsidiis sufficienter adiuti sempiterna fiducialius appetamus.

Ad *fínem:* Deus, refúgium nostrum et virtus, adesto piis Ecclésiae tuae précibus áuctor ipse pietátis et praesta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Könyörgés Kapisztrán Szent Jánoshoz.

Divum Joánnem súpplices
Votis precámur córdium,
Qui athléta Christi rétulit
Apostolórum glóriam.
Nostris relúcens méntibus
Fidem tuéndam súscipe,
Virtúte Jesu Nóminis
Dele impiórum foedera.
Porténta iussus édere
Vires refrégit haéresum ;
Pollúta foedo sánguine
Castra exterórum díruit.
Nostris relúcens méntibus etc.
Glória Patri et Filio
Et Spirítui Sancto.
Nostris relúcens méntibus etc.

℣ Ora pro nobis, beáte Joánnes.
℟ Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus,

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Joannis méritis et doctrína mirabíliter sublimásti et per eum de perfídis tyránnis in virtute sanctissimi Nominis Jesu fidéles tuos triumpháre fécisti : praesta, quaesumus, ut de inimícis nostris eius intercessióne praevaléntes in terris, praemiári cum ipso mereámur in coelis. Per eundem Christum etc.

Post Vesperas

(Felajánlóima Jézus szent Szívéhez :)

O Salvátor amábilis, cúpiens mei grati ánini sensus Tibi osténdere et offére pro meis culpis, ali-

quálem satisfactionem, Cordi tuo Sacratissimo me totum consécro et propóno me nunquam in posterum tua favénte grátia, peccatúrum.

O Cor Jesu Sacratissimum, benedictiónum tuárum plenitúdinem effunde super Ecclésiam tuam Sanctam, super ministros, omnésque fílios eius ac praesértim super Ordinem nostrum et super hanc Provinciam, Justos confirma, peccatóres convérte, moriéntibus adésto, ánimas in Purgatório deténtas libera et dulce impérium tui amóris super corda ómnium exténde. Amen.

(Pater, Ave, Credo secreto.)

℣: Cor Jesu flagrans amóre nostri.
℟: Inflámma cor nostrum amóre tui.

Üdvözlőének Szent Ferenc Atyánkhoz

Salve, sancte Pater, pátriae lux, forma Minórum
Virtútis spéculum, recti via, régula morum:
Carnis ab exílio duc nos ad regna polórum.
℣: Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum
℟: Signis, redemptiónis nostrae.

Orémus,

Dómine, Jesu Christe, qui frigescente mundó ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Patris Nostri Francísci passiónis tuae sacra stígmata renovásti, concéde própítius, ut eius méritis et précibus crucem iúgiter ferámus et dignos fructus poeniténtiae faciámus.

Defénde, quaesumus Dómine, beáta María semper Virgine intercédente istam ab omni adversitáte

famíliam et toto corde Tibi prostrátum ab hostium propítius tuere cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum Amen.

Post Laudes

(Könyörgés Szűz Máriához:)

Stella caeli extirpávit, quae lactávit Dóminum, mortis pestem, quam plantávit primus parens hóminum. Ipsa stella nunc dígnétur sidera compéscere, quorum bella plebem cedunt dirae mortis úlcere. O píísima stella maris, a peste succúrre nobis. Audi nos, Dómina, nam Fílius tuus nihil negans te honórat. Salva nos Jesu, pro quibus Virgo Mater te orat.

℣: Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

℟: Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus misericordiae, Deus pietátis, Deus indulgéntiae, qui misértus es super afflictiónem pópuli tui et dixisti angelo percutiénti pópulum tuum, cóntine manum tuam, ob amórem illius stellae gloriósae, cuius ubera pretiósa contra venénum nostrórum dilectórum, quam dulciter suxísti: praesta auxilium grátiae tuae ut ab omni peste et improvísa morte secure liberémur et a totíus perditionis incursu misericorditer salvémur. Per te, Jesu Christe Rex glóriae: qui vivis et regnas in saécula saeculórum Amen.

Könyörgés Szt. Rókushoz

Ave Roche sanctissime,

Nobili natus sanguine,
Orucis signátus schémate,
Sinistro suo latere.
Roche, peregre profectus
Pestifere mortis ictus,
Curávisti miríﬁce,
Tangéndó salutífere.
Vale, Roche angélice,
Votis citátus flámine,
Obtinúisti Deifice,
A cunctis pestem péllere.
℣: Ora pro nobis, beáte Roche.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui beato Rocho per angélum tuum tá-bulam eídem afferentem promisísti, ut qui ipsum in-vocáverit, a nullo pestis cruciátu laederétur, praesta quaesumus, ut qui eius memoriam ágimus, ipsius méritis et précibus a mortífera peste corporis et áni-mae liberémur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen

Imák az ebédlőben

Reggeli előtt: Pater... Ave... Requiem...
Reggeli után: Pater... Ave... Glória...

Ebéd előtt.

Az első lectionarius felolvassa a necrologiumot
Utána:
Ps. 129. De profúndis (lásd. 29. old.)
Hebdomadarius: Benedicite!

Mindnyájan: Benedicite!
℣: Oculi ómnium in Te sperant, Domine.
℟: Et Tu das escam illórum in témpora opportúno, áperis tu manum tuam et imples omne ánimal benedictióne.
Glória... Sicut... Amen.
℣: Kyrie eléison
℟: Christe eléison, Kyrie eléison.
Pater noster... (secreto)
℣: Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟: Sed libera nos a malo.

Orémus.

Bénedic, Dómine, nos et haec tua dona quae de tua largitáte sumus sumpturi. Per Christum... ℟: Amen.

I. lectionarius középen: Iube, Domne, benedícere.

Hebdomadarius: Mensae caeléstis partícipes fáciat nos Rex aetérnae glóriae.

℟: Amen.

I. lect. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte, in Deo manet et Deus in eo.

℟: Deo grátias!

Ebéd után:

I. lect. középen: Tu autem, Dómine, miserére nobis!

℟: Deo grátias!

Hebd: Confiteántur Tibi, Domine, omnia opera tua.

℟: Et sancti tui benedícant Tibi.

Glória... Sicut... Amen.

Hebd: Agimus Tibi grátias, omnipotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis, qui vivis et regnas in saécula saeculórum. Amen.

Laudáte Dominum, omnes gentes,
Laudáte eum, omnes pópuli :
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius et véritas Domini manet in aetérnum.
Glória ... Sicut ... Amen
Hebd. : Kyrie eléison.
℟: Christe eléison, Kyrie eléison.
Pater noster ... (secreto)
℣: Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟: Sed libera nos a malo.
℣: Dispérsit dedit paupéribus.
℟: Iustítia eius manet in saéculum saéculi.
℣: Benedícam Dominum in omni témpore.
℟: Semper laus eius in ore meo.
℣: In dómino laudábitur ánima mea.
℟: Aúdiant mansuéti et laeténtur.
℣: Magnificáte Dominum mecum.
℟: Et exaltémus nomen eius in idípsum.
℣: Sit nómen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque ín saéculum.
Hebd. : Retribúere, dignáre, Dómine, omnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam aeternam.
℟: Amen.
℣: Benedicámus Dómino.
℟: Deo grátias!
Hebd. ! Fidélium animae per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟: Amen.
Pater noster ... (secreto.)
Hebd. : Deus det nobis suam pacem.
℟: Amen.

Vacsora előtt:

129. zsoltár De profundis (l. 29. old.)
Hebd.: Edent páuperes et saturabúntur.
℟: Et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in saeculum saeculi.
Glória Patri... Sicut erat... (És minden úgy mint délben, kivéve:)
Benedictio: Ad coenam vitae aetérnae perdúcat nos Rex aetérnae gloriae. Amen

Vacsora után:

Tu autem... Deo grátias!
℣: Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminos.
℟: Escam dedit timéntibus se
Glória... Sicut erat...
Hebd.: Benedíctus Deus in donis suis et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in saécula saeculórum. Amen.

Bőjti napokon:

Ebéd előtt és ebéd után azokat az imákat kell mondani, melyeket a nem bőjti napokon szokás mondani vacsora előtt, illetve vacsora után.
Pénteken a Ps. 116. helyett Ps. 50. Miserere-t mondjuk.
Vacsora előtt: Ave Maria... Hebd.: Hoc donum caritátis benedícat déxtera Dei Patris. ℟: Amen.
Vacsora után: ℣: Adiutórium nostrum in nómine Dómini

℟: Qui fecit coelum et terram
℣: Sit nomen Dómini benedíctum
℟: Ex hoc nunc et usque in saeculum. (A többi mint ebéd után a többi napon.)

Változások egyes ünnepeken

Karácsonykor:

Étkezés előtt;

℣: Verbum caro factum est, allelúja.
℟: Et habitávit in nobis, allelúja Glória... Sicut erat...

Étkezés után:

℣: Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟: Salutáre suum, allelúja.

Vízkereszkor s az egész octáva alatt:

Étkezés előtt:

℣: Reges Tharsis et ínsulac múnera ófferent, allelúja.
℟: Reges Arabum, et Saba dona addúcent, allelúja Glória... Sicut erat...

Étkezés után:

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja
℟: Aurum et thus deferéntes, allelúja Glória... Sicut erat...

Nagycsütörtökön:

Étkezés előtt:

℣: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Étkezés után:

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

50. zs. Miserére mei Deus...
Pater noster...
Hebd: *Oratio* Réspice, quaésumus, Dómine super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.
Pater noster...

Nagypénteken úgy mint az előbbi napon, de az ima:

℣: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Nagyszombaton:

Étkezés előtt:
℣: Benedícite ℟: Benedícite.
℣: Véspere autem sábbati, quae lucéscit in prima sábbati, allelúja.
℟: Venit Maria Magdaléne, et áltera Maria vidére sepúlchrum, allelúja.
Glória... Sicut erat...
Étkezés után:
℣: Véspere autem... Glória... Sicut erat... Ladáte Dóminum omnes gentes... Glória... Sicut erat... (A többi mint máskor.)

Húsvét hetében:

℣: Haec dies quam fecit Dóminus, allelúja.
℟: Exsultémus, et laetémur in ea, allelúja.
Glória... Sicut erat... (a végén úgy mint máskor.)

Áldozócsütörtökön:

Étkezés előtt:
℣: Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúja.

℟: Et Dóminus in voce tubae, allelúja.
Glória... Sicut erat...

Étkezés után:

℣: Ascéndens Christus in altum, allelúja.
℟: Captívam duxit captivitátem, allelúja.
Glória... Sicut erat...

Pünkösd hetében:

Étkezés előtt:

℣: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja.
℟: Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.
Glória... Sicut erat...

Étkezés után:

℣: Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja.
℟: Et coepérunt lóqui, allelúja.
Glória Pátri... Sicut erat...

Előadás előtt:

Veni sancte, Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.
V: Emitte spíritum tuum et creabúntur.
R; Et renovábis fáciem terrae.

Orémus

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti; da nobis in eódem Spiritu recta sápere et de eius semper consolatióne gaudére. Per Christum ... Amen.
(Ave Maria...)
V: Sancte Pater Noster Francisce,
R: Ora pro nobis.

Előadás után:

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis, qui vivis et regnas in seecula saeculórum. Amen.
(Ave Maria...)
V; Sancte Pater noster Francísce!
R. Ora pro nobis.
(Adorámus...)

Esti ima

(Recollectio)

Adorámus . . .

Sub tuum praesídium confúgimus, Sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo gloriósa et Benedícta. (Oltalmad alá futunk.)

Litaniae Lauretanae.

℣ Kyrie eléison, ℟ Kyrie eléison.
℣ Christe eléison, ℟ Christe eléison.
℣ Kyrie eléison, ℟ Kyrie eléison.
℣ Christe áudi nos, ℟ Christe áudi nos.
℣ Christe exáudi nos, ℟ Christe exáudi nos.
℣ Pater de coelis Deus, ℟ Miserére nobis.
℣ Fili Redémptor mundi Deus, ℟ Miserére nobis.
℣ Spíritus Sancte Deus, ℟ Miserére nobis.
℣ Sancta Trínitas unus Deus, ℟ Miserére nobis,

Sancta María,
Sancta Dei Génitrix,
Sancta Virgo Vírginum,
Mater Christi,
Mater divinae grátiae,
Mater puríssima,
Mater castíssima,
Mater invioláta,
Mater intemeráta,
Mater amábilis,
Mater admirábilis,
Mater boni consílii,

} Ora pro nobis !

Mater Creatóris,
Mater Salvatóris,
Virgo prudentíssima,
Virgo veneránda,
Virgo praedicánda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidélis,
Spéculum iustítiae,
Sedes sapiéntiae,
Causa nostrae laetítiae,
Vas spirituále,
Vas honorábile,
Vas insígne devotiónis,
Rosa mystica,
Turris Davídica,
Turris ebúrnea,
Domus áurea,
Foederis arca,
Jánua coeli,
Stella matutína,
Salus infirmórum,
Refúgium peccatórum,
Consolátrix afflictórum,
Auxílium Christianórum,
Regína Angelórum,
Regína Patriarchárum,
Regína Prophetárum,
Regína Apostolórum,
Regína Mártyrum,
Regína Confessórum,
Regína Vírginum,
Regína Sanctórum ómnium,

Ora pro nobis!

Regina sine labe origináli concépta
Regína sacratíssimi Rosárii,
Regína órdinis Minórum,
Regína pacis,
Patróna Hungáriae,
} Ora pro nobis!

Agnus Dei // qui tollis peccáta mundi;
parce nobis Dómine.
Agnus Dei // qui tollis peccáta mundi;
exáudi nos Dómine.
Agnus Dei // qui tollis peccáta mundi;
miserére nobis.

℣ Tota pulchra es María.
℟ Tota pulchra es María.
℣ Et mácula originális // non est in te.
℟ Et mácula originális // non est in te.
℣ Tu glória Jerúsalem.
℟ Tu laetítia Israël.
℣ Tu honorificéntia // pópuli nostri.
℟ Tu advocáta peccatórum.
℣ O María, — ℟ O María.
℣ Virgo prudentíssima.
℟ Mater clementíssima.
℣ Ora pro nobis.
℟ Intercéde pro nobis ad Dóminum Jesum Christum.
℣ In conceptióne tua, Virgo Immaculáta fuisti.
℟ Ora pro nobis Patrem, cuius Fílium peperísti!

Oremus.

Deus qui per immaculátam Vírginis conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: quaesumus; ut ex morte eiúsdem Fíllii tui praevísa, eam ab omni labe praeservásti: nos quoque mundos eius

intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Confitéor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaëli Archángelo, beáto Joánni Baptistae, sanctis Apóstolis Petro et Páuló, beáto Patri nostro Francísco, ómnibus Sanctis, et tibi Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere. (Most rövid lelkiismeret-vizsgálat következik ; majd :) Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa! Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, beátum Patrem nostrum Francíscum, omnes Sanctos, et te Pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Misereátur nostri omnipotens Deus et dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam aetérnam.

℟ Amen.

Indulgéntiam, absolutiónen et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misércors Dóminus.

℟ Amen.
℣ Dignáre, Dómine, nocte ista,
℟ Sine peccáto nos custodíre.
℣ Miserére nostri Dómine,
℟ Miserére nostri.
℣ Fiat misericórdia tua Dómine super nos,
℟ Quemádmodum sperávimus in te.
℣ Dómine, exáudi oratiónem meam,
℟ Et clamor meus ad te véniat.
℣ Dóminus vobiscum,
℟ Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus qui culpa offénderis poeniténtia placáris;

preces pópuli tui supplicántis propítius respice et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Hat Pater... Ave... Glória... (csendben.)

129. zs. De profúndis (l. 29. old.)

Réquiem aetérnam dona eis Dómine,
Et lux perpétua lúceat eis.

℣ A porta ínferi,
℟ Erue, Dómine, ánimas eórum..
℣ Requiéscant in pace, ℟ Amen
℣ Dómine, exáudi oratiónem meam,
℟ Et clamor meus ad te véniat.
℣ Dóminus vobiscum ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fidélium Deus, ómnium Cónditor, et Redémptor animábus famulórum, famularúnque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in saécula saeculórum. Amen.

℣ Réquiem aetérnam dona eis Dómine.
℟ Et lux perpétua lúceat eis.
℣ Requiéscant in pace. — ℟ Amen.

Hymnus.

Maria Mater grátiae,
Mater misericórdiae,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Vírgine
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna saecula. Amen.

Benedícite.

℣ Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus Omnípotens. Amen.

Az önostorozás végzése

(Flagellatio)

Előima:

Legkegyelmesebb Jézusom, én ezen önostorozást felajánlom Isten nagyobb dicsőségére, a Boldogságos szűz Mária s minden Szentek tiszteletére, a purgatóriumban szenvedő lelkekért és elégtétel gyanánt minden bűneimért. E fájdalmakat egyesítem azon fájdalmakkal, melyeket ostorozásod alatt érettem szenvedtél és ugyanazokért hálaadásul ajánlom fel neked.

Ant. Ne reminiscáris.

Ps. 50. Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitúdinem miseratiónem túárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo múnda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * et peccátúm meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci, * ut iustificéris in sermónibus tuis et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me máter mea.

Ecce enim veritátem dilexísti; * incerta et occúlta sapientiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor, * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium, et laetítiam * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proiicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meae, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifíciúm dedíssem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus, * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iústítiae, oblatiónes et holocáústa: * túnc impónent súper altáre tuum vítulos.

Glória . . . Sicut . . .

Ps. 129. De profúndis clamávi ad te Dómine, * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aúres tuae intendéntes * in vócem deprecátiónes meae.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Qua apud te propítiátio est * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius, * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericordia * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, ex ómnibus iniquitátibus eius.
Requiem . . . Et lux . . . etc.
Ant. Ne reminiscáris Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.
(Most a flagellumot a nyakba akasztva mondjuk):
Christus factus est pro nobis obediens usqe ad mortem, mortem autem crucis, propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jésu omne genú flectátúr, coeléstiúm, terréstriúm et infernorum et omnis lingua confiteátur, quia Dóminús noster Jesus Christus in glória est Dei Patris.
Próprio Fílio suo non pepércit Deus — sed pro nobis ómnibús trádidit illum.

Orémus.

Réspice, quaesumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntiúm et crucis subire torméntum. Qui tecum vivit et regnat in . . . Amen.
Ant. Salve, Regina, mater misericordiae; vita dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevae. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et

Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣ Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.

℟ Da mihi virtútem, contra hostes tuos.

Orémus.

Concéde misericors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut qui sanctae Dei Genitricis memóriam ágimús, intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine, ut tibi casto córpore serviámus et mundo corde placeámus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris, simul et mortuórum, ómniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenoscis supplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens saecúlúm, adhuc in carne rétinet, vel futúrum iam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum . . . Amen.

℣ Dóminus vobiscum.

℟ Et cum spíritu tuo.

℣ Dómine exaudi oratiónem meam.

℟ Et clamor meus ad te véniat.

Exáudiat nos omnípotens et et misericors Dóminus. Amen.

Et fidélium ánimae per misericordiam Dei requiéscant in pace. Amen.

Szabályaink értelmében hetenkint háromszor van önostorozás előírva, és pedig: hétfőn, szerdán, és pénteken. Kivéve, ha ezen napokra I. vagy II. classis ünnep esik és a következő kilenc oktáva

alatt: karácsony, vízkereszt, húsvét, pünkösd, Úr-napja, Mária menybemenetele, Szent Ferenc, mindenszentek, Szeplőtelen Fogantatás nyolcada.

(Nagypénteken a „Miserére" psalmust négyszer kell elmondani, utána a „De profundis" psalmust és az Antiphonát majd a „Christus factus"-t és a „Respice"-t (a többi nincs).

Capitulum Culparum

Ant. Humiliémus Dómino ánimas nostras

Ps. 122. Ad te levávi óculos meos :* qui hábitas in coelis.

Ecce sicut óculi servórum : * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllae in mánibus dóminae suae : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus et despéctio supérbis.

Glória Patri . . . Sicut erat . , .

Ps. 66. Deus misereátur nostri et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in aequitáte, et Gentes in terra dírigis

Confiteántur tibi pópuli Deus confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terrae.

Glória Patri . . . Sicut erat . . .

Ps. 129. De profúndis (végén Requiem aetérnam etc,).

Ant. Humiliémus Dómino ánimas nostras // et in spiritu constitúti humiliáto, serviéntes illi // dicámus flentes Dómino // ut secúndum voluntátem suam // sic fáciat nobíscum misericórdiam suam.

℣ Kyrie eleison. ℟ Christe eléison, Kyrie eléison, Pater noster . . .

℣ Et ne nos indúcas in tentatiónem,
℟ Sed líbera nos a malo.
℣ Meménto congregatiónis tuae.
℟ Quam possedísti ab inítio.
℣ Salvos fac servos tuos.
℟ Deus meus sperántes in te.
℣ A porta ínferi.
℟ Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣ Réquiéscant in pace. ℟ Amen.
℣ Dómine exáudi oratiónem meam.
℟ Et clamor meus ad te véniat.
℣ Dóminus vobíscum.
℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius spíritu totum corpus Ecclésiae sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiae tuae múnere. ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur.

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus no-

stros in beneplácito tuo; ut nómine dilécti Fílii, mereámur bonis opéribus abundáre.

Deus, qui caritátis dona per grátiam sancti Spíritus tuórum córdibus fidélium infudísti: da fámulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte díligant, et quae tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciant.

Deus, véniae largítor, et humánae salútis amátor: quáesumus cleméntiam tuam, ut nostrae congregatiónis Fratres, Soróres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc saeculo transiérunt, beáta María semper Virgíne intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. ℟ Amen.

℣ Réquiem aetérnam dona eis Dómine.
℟ Et lux perpétua lúceat eis.
℣ Requiéscant in pace. ℟ Amen.
Pater noster (secreto)
℣ Dóminus det nobis suam pacem.
℟ Et vitam aetérnam. Amen.

Közös kulpán:

„Est mea culpa, quod contra Régulam et Statúta peccávi. Peto poeniténtiam propter Deum“.

A nem közös kulpán:

Bevallom vétségeimet és hibáimat... (felsorolása a hibáknak) *utána:*

Mea culpa! Kérek mindezekért büntetést Isten kedvéért. ℣ Deo grátias. *Vagy:*

Isten kegyelméből semmire sem emlékszem, amiről vádolhatnám magam, azonban mégis bűnösnek vallom magam. Mea culpa!

Végén:

Ceterum ambulémus in pace et mútua caritáte.
℣ Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟ Qui fecit coelum et terram.

Imák a lelkigyakorlatok alatt

Veni Creátor. . . .
℣ Emitte spíritum tuum et creabúntur,
℟ Et renovábis fáciem terrae.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de eius semper consolatióne gaudére. Per Christum . . . Amen.

Ave Maria. . .

Esti imához:

Parce Dómine, parce pópulo tuo, quem redémisti pretióso sánguine tuo.

Ps. 50. . . .

℣ Dómine, non secúndum paccáta nostra fácias nobis;

℟ Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣ Convérte nos Deus, salutáris noster.
℟ Et avérte iram tuam a nobis.
℣ Osténde nobis Dómine, misericórdiam tuam.
℟ Et salutáre tuum da nobis.
℣ Dómine exáudi oratiónem meam,
℟ Et clámor meus ad te véniat
℣ Dóminus vobíscum — ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, quaesumus, Dómine súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccatis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnam et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Omnípotens et misericórs Deus, qui humáno géneri et salútis remédia et vitae aetérnae múnera contulísti; réspice propítius nos fámulos tuos, et ánimas réfove, quas creásti, ut, in hora éxitus nostri absque peccátis mácula tibi Creatóri nostro per manus sanctórum Angelórum repraesentari mereámur. Per Christum . . . Amen.

Az utólsó napokon:

Ant. Suavis Dóminus, univérsis et miseratiónes eius, super ómnia ópera eius.

Ps. 102. Bénedic, ánima mea Dómino : * et ómnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui redímit de intéritu vitam tuam ;* qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum ;* renovábitur, ut áquilae invéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus,* et iudícium ómnibus iníuriam pátiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi,* fíliis Israël voluntátes tuas.

Miserátor et miséricors Dóminus :* longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur;* neque in aetérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis :* neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem coeli a terra:* corroborávit misericórdiam suam, super timéntes se.

Quantum distans Ortus ab Occidénte :* longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se :* quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus :* homo, sicut foenum dies eius tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo et non subsístet :* et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno,* et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fíliis filiórum,* his qui servant testaméntum eius.

Et mémores sunt mundatorum ipsíus,* ad faciéndum ea.

Dóminus in coelo parávit sedem suam :* et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius :* poten-

tes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius:* minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius :* in omni loco dominatiónis eius, bénedic ánima mea, Dómino.

Glória . . . Sicut . . .

℣ Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

℟ A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem,

℣ Meménto congregatiónis tuae.

℟ Quam possedísti ab inítio.

℣ Mitte nobis, Dómine, auxílium de Sancto,

℟ Et de Sion tuere nos.

℣ Dómine exáudi oratiónem meam,

℟ Et clamor meus ad te véniat.

℣ Dóminus vobíscum — ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto própitius invocatiónibus nostris, et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, praesta auxílium grátiae tuae, ut in sequéntis mandátis tuis et voluntáte tibi et actióne placeámus.

Profíciat . . . Fidélis . . . Amen.

Pápai áldás:

℣ Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

℟ Qui fecit coelum et terram.

℣ Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

℟ Et benedic hereditati tuae.

℣ Dóminus vobíscum — ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens... Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater et Fílius et Spíritus Sanctus. Amen.

Te Deum...

℣ Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟ Laudémus et superexaltémus eum in saecula.

℣ Benedíctus es Dómine, in firmaménto coeli.

℟ Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in saecula.

℣ Bénedic ánima mea Dómino.

℟ Et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

℣ Corfírma hoc Deus. quod operátus es in nobis.

℟ A templo sancto tuo. quod est in Jerusalem.

℣ Dómine exáudi oratiónem meam,

℟ Et clamor meus ad te véniat.

℣ Dóminus vobíscum — ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cuius... Deus innocéntiae...

Da nobis... Benedictiónem...

Amen.

Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

Amen.

A Rendbe való beöltözés szertartása

A miséző pap utolsó evangélium után, az abacusnál leveti a casulát, palástot vesz fel, az evangélium oldalon leül az oda helyezett székre. A jelentkezők-

höz fordulva, e kérdést intézi hozzájuk:

Filii carissimi, quae est petitio vestra? (Szeretett fiaim, mi a ti kívánságtok?)

A jelöltek együtt felelik:

Reverende Pater / rogo te propter amorem Dei / beatissimae Mariae Virginis, / sancti patris nostri Francisci / et omnium Sanctorum, / quatenus me ad habitum Ordinis Seraphici admittere digneris: / ad agendam poenitentiam / emendandam vitam meam, / et Deo fideliter usque ad mortem serviendum.

Tisztelendő Atyám. kérlek téged az Isten, / a Boldogságos Szűz Mária, / Szent Ferenc Atyánk és minden Szentek szeretetére, / hogy engem a szeráfi rend ruhájába öltöztetni méltóztassál, / hogy bűnbánatot tartsak, / életemet megjobbítsam / és Istennek halálomig hűségesen szolgáljak.

A pap felel: Deo gratias! Ezután rövid beszédet intéz a beöltözendőkhöz, utána felkel, az oltár közepéhez megy és mondja:

℣ Dominus vobiscum — ℟ Et cum spiritu tuo,

Orémus.

Következik három oratio, melynek mindegyike végén a beöltözendők felelnek: Amen.

Most a pap a leckeoldalra megy és megáldja a ruhákat:

℣ Adiutórium nostrum in nómine Dómini.
℟ Qui fecit coelum et terram.
℣ Sit nomen Dei benedíctum.
℟ Ex hoc nunc et usque in saeculum.
℣ Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟ Et clamor meus ad te veniat.

℣ Dóminus vobíscum — ℟ Et cum spíritu tuo.
Most a ruhák fölött:

Orémus.

Dómine Jesu Christe... Amen.
Utána a cordák, vagyis az övek felett:

Orémus:

Deus, qui servum redímeris... Amen.

Azután szenteltvízzel előbb a beöltözendőket, (kik ekkor letérdelnek,) utána a ruhákat meghinti, miközben az „Asperges me..." antifonát mondja. Füstölőt nem használ.

A ruhák megáldása után a pap az oltár felső lépcsőjén térdenállva intonálja a Veni Creator... hymnust, a jelenlevők mind térdenállva éneklik:

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quae tu creásti, péctora.

Qui dicéris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnae déxterae,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,

Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te praévio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus, de Patrem
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Filio quí a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In saeculórum saecula. Amen.
℣: Emitte Spírítum tuum et creabúntur
℟: Et renovábis fáciem terrae.

Orémus.

Deus miséricors ... Amen.

Most a jelöltek felé fordul a lecke oldalon, az első beöltözendő fellép a második lépcsőre, letérdel, a pap leveszi róla a felső kabátot és sorra feladja a ruhákat. A habitust az ujoncon eligazítják, miközben a pap egy-egy imát mond, melynek mindegyikére a felelet: Amen. Így sorba feladja a jelöltre a habitust, a caputiumot, cordát, rózsafűzért, breviáriumot (ha clerikus) szabálykönyvet és gyertyát. Végre feszületet is ad kezébe.

Aközben a pap által mondott imára: Amen-t felel, megcsókolja először a pap kezét, majd a feszületet és mondja:

„Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo". Nekem pedig távol legyen másban dicsekednem mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjében, mely által nekem a világ megfeszíttetett és én a világnak!

A pap ekkor az ujoncnak nevet ad, utána a békecsókot: „Pax tibi. frater!" Felelet: Deo grátias!

Ekkor az ujonc feláll, a tabernaculum felé térdet hajt és helyére megy. Következnek a többiek ugyanúgy.

Beöltözés után.

℣: Salvos fac servos tuos.
℟: Deus meus, sperántes in te.
℣: Mitte eis, Dómine, auxílium de Sancto.
℟: Et de Sion tuére eos.
℣: Nihil profíciat inimícus in eis.
℟: Et Fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣: Dómine exáudi oratiónem, meam,
℟: Et clamor meus ad te véniat.
℣: Dóminus vobíscum — ℟: Et cum spíritu tuo.

Orémus,

Következik három oratio, melyekre a felelet: Amen. Erre mindnyájan énekelik a 15. zsoltárt, miközben a jelenlevők az új testvéreknek paxot adnak. (Jelenleg a pax a sekrestyében van):

„Dominus det tibi Pacem et perseverántiam". A beöltözött feleli: „Amen. Ora pro me!"

Ps. 15. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * postea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meae et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim heréditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fécisti vias vitae, adimplébis me laetítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Glória . . . Sicut . . .

℣ : Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

℟ : A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

℣ : Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.

℟ : Da mihi virtútem, contra hostes tuos,

℣ : Ora pro nóbis beáte Pater noster Francísce.

℟ : Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Következik három orátio, felelet: Amen.

℣: Dóminus vobiscum — ℟: Et cum spíritu tuo.

℣: Benedicámus Dómino. — ℟: Deo grátias!

Ekkor a pap áldást ad, melyet térdenállva, keresztet vetve, fogadnak:

Benedíctio Dei omnipotént is, Patris, et Fílii, et Spiritus Sancti, descéndat super vos et máneat semper.

℟: Amen.

Az egyszerű fogadalomtétel

A fogadalmat tevők feszülettel kezükben a szentélybe mennek, ott térdelve hallgatnak szentmisét. A szentmise után a celebráns pluviáléban az evangéliumi oldalra készített széken helyet foglal:

„Fratres Caríssimi, quae est petítio vestra?"

„Reverénde Pater, / rogo te propter amórem Dei / beátíssimae Vírginis Maríae / sancti Patris nostri Francísci et ómnium Sanctórum / quátenus me ad professiónem votórum simplícium in Ordine nostro admíttere dignéris / ad agéndam poeniténtiam, emendándam vitam meam / et Deo fidéliter usque ad mortem serviéndum".

„Kedves Testvérek mi a ti kívánságtok?"

„Tisztelendő Atyám, / kérlek téged az élő Istenre, / a Boldogságos Szűz Mária, Szent Ferenc Atyánk és minden szentek szeretetére, / hogy engem a mi Rendünkben az egyszerű fogadalmakra bocsájtani méltóztassál, / hogy bűnbánatot tartsak / életemet

megjobbítsam / és Istennek halálomig hűségesen szolgáljak".

A pap: Deo grátias!

„Vultis carissimi, in sancto vocationis vestrae proposito perseverare, et ad observantiam trium votorum, sanctae Regulae omniúmque praeceptórum eius vos adstringere?"

(„Akartok-e, kedveseim, a ti szent hivatástok feltételében megmaradni és akarjátok-e magatokat a három fogadalom, a szent Regula és minden parancsainak megtartására kötelezni?)

„Volúmus!" / „Akarjuk!" /

S.: Quod Deus omnípotens concédat vobis per grátiam suam.

Veni Creátor Spíritus...

Három orátió, melyekre: Amen.

A P. Magister az első fogadalmat tevőt a pap elé vezeti, letérdel, összetett kezeit a pap kezébe teszi és így mondja a fogadalom szövegét:

„Ego frater N. N. inténdes hanc professiónem fácere iuxta decréta Apostólica de votis simplícibus in Ordine nostro emitténdis, vóves et promítto Deo omnipoténti, Beátae Maríae semper Vírgini, beáto Patri nostro Francísco, ómnibus Sanctis et tibi Pater, usque ad tempus legítimum emitténdae solémnis professiónis, serváre Régulam Frtatrum Minórum per Dóminum Papam Honórium confirmátam, vivéndo in oboédientia, sine próprio et in castitáte".

(„Én N. N. testvér, miután ezen fogadalmat a Rendünkben teendő egyszerű fogadalmakról szóló apostoli rendeletek szerint szándékozom letenni, fogadom és ígérem a mindenható Istennek, a bol-

dogságos és mindenkoron Szűz Máriának, Szent Ferenc Atyánknak, minden Szenteknek és neked Atyám, hogy az ünnepélyes fogadalom, törvényes idejéig megtartom a kisebb testvérek Reguláját, melyet Honorius pápa megerősített, élvén engedelmességben, tulajdon nélkül és tisztaságban".

S.: „Et ego ex parte Dei omnipoténtis, si haec observáveris, promítto tibi vitam aetérnam In nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti. Amen".

Pap: „És én a mindenható Isten részéről, ha ezeket megtartod, ígérem neked az örök életet. Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek nevében. Amen".

(A pap most paxol oz új fogadalmassal, mondván:

„Pax tibi, frater".

Deo grátias.

Ps. 132. Ecce quam bonum et quam incúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron

Ecce . . .

Quod descéndit in oram vestiménti eius, * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Ecce . . .

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem; * et vitam usque in saecúlúm.

Ecce . . .

Glória . . . Sicut . . .

Ecce . . .

Ps. 112. Laudáte pueri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu uque ad ocásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super coelos glória eius.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in coelo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eúm cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.
Gória . . . Sicut . . .
℣ Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟ A templo sancto tuo tuo, quod est in Jerúsalem.
(A többi ugyanúgy mint a beöltözésnél).
Te Deum . . .
(A végén a pap Szent Ferenc Atyánk különleges áldását adja):

„Méritis et intercessióne beáti Patris nostri Francisci benedícat vobis omnípotens Dóminus et custódiat vos. Osténdat Dóminus fáciem suam vobis et misereátur vestri. Convértat Dóminus vultum suum ad vos et det vobis pacem Dóminus vos benedícat. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris et Fílii et Spíritus Sancti descéndet super vos et máneat semper". Amen.

Szent Ferenc Atyánk halála napján

(Okt. 3-án napnyugta tájban, amely órában Szent Ferenc Atyánk lelke az égbe költözött, avagy közvetlenül a vesperás után, a szerzetes-család Szent Atyánk oltáránál gyülekezik. Miután az ereklyét a celebráns kétszer megincenzálta a kántorok kezdik.)

Ant: O sanctissima ánima, in cuius tránsitu caeli cives occúrunt, Angelórum chorus exsultat, et gloriósa Trinitas invítat, dicens: Mane nobíscum in aetérnum.

Psalmus 141.

Voce meam ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiónem meam, * et tribulatiónem meam, ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Ant: Oh, legszentebb lélek, akinek jövetelére az ég lakói elősietnek, az angyalok kara örvendezik és kit a dicsőséges Háromság így hív: Maradj velünk mindörökké.

141. Zsoltár

Szólok az Úrhoz szózatommal,
Könyörgök Hozzá sóhajommal,
Panaszaim Elébe tárom,
És elmondom minden nyomorúságom.
Ha lelkem bennem elapad,
Te tudod az én utamat.
Ahol járok ösvényemen,
Titokban vetnek tőrt nekem.
Hiába nézek jobbra:
Sehol segedelmem.
Távol tőlem a menedék,
Ki sem gondol velem.
Uram Hozzád kiáltok:
Te vagy a menedékem!
Az élők országában
Te vagy örökségem.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis:
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
* Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant iusti, donec retríbuas mihi
Glória... Sicut erat...

Figyelmezz sóhajomra,
Mert alacsonyra váltam,
Ments meg az üldözőktől,
Mert erősebbek nálam
* Börtönéből szabadítsd meg lelkem,
Hogy dícsérjem Neved,
És velem együtt minden igazak
Áldják jótettedet Dicsőség az Atyának... stb.

Ezt a versszakot éneklik és a Glória Pátri után megismétlik, mert Szeráfi Atyánk hófehér lelke e szavakkal röpült vissza jóságos Teremtőjéhez. Ezután térden állva öt-öt Páter, Ave, Glóriát mondanak el csendben, kitárt karokkal, majd felkelve éneklik.

Ant. Salve, sancte Pater, pátriae lux forma Minórum: virtútis spéculum, recti via régula morum, carnis ab exsílio duc nos ad regna polórum.

Üdvözlégy, szent Atya! Hazád és fiaid fénylő csillaga; Igazság ösvénye, erkölcsök törvénye. Vezess e börtönből az élők földjére!

Ezután mindnyájan térdet hajtanak és a két kántor énekli:

V: Franciscus pauper et húmilis, caelum dives ingréditur.
R: Hymnis caeléstibus honorátur
(Celebrans:)
Orémus

Deus, qui hodiérna die ánimae beati Patris nostri Francísci aetérnae beatitúdinis práemia contulísti: concéde propítius; ut qui eius migratiónis memóriam piis

V! A szegény és alázatos Ferenc, az égbe gazdagon belép.
R: Égi hymnusokkal köszöntik.
(A pap:)
Könyörögjünk.

Isten, ki a mai napon Szent Ferenc Atyánk lelkének az örök boldogság jutalmát megadtad; engedd kegyelmesen, hogy akik halálának emlékét kegyes áhitattal ünnepeljük,

affectibus celebrámus, ad eiúsdem beatitúdinis praemia felíciter perveníre mereámur. Per Dóminum...
V: Dóminus vobíscum.
R: Et cum spíritu tuo.
V: Benedicámus Dómino.
R: Deo grátias.

ugyanazon boldogság jutalmára méltók legyünk.. A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökké. Amen.
P: Az Úr legyen veletek.
Kar: És a te lelkeddel.
P: Áldjuk az Urat.
K: Istennek legyen hála!

Incenzálás után ereklye csókolás következik.

A bűnbánat szentsége

A bűn vasbéklyóiba vert ember számára nem létezik a földön boldogítóbb szó, mint ez: „Absolvo" — feloldozlak bűneid alól. Szegény lélek, mit cselekednél, hová sietnél, hol találnál gyógyírt égő sebeidre, ha nem emelné fel valaki bűnt semmisítő jobbkezét lelked fölé?

Ó boldog szerzetes! Ki egy födél alatt lakhatol azokkal, akiket Isten a lelkek vadhajtásait nyesegető kertészeknek rendelt!

*

A gyakori szentgyónás gyümölcsei és jó hatásai:

1. Isten a szentgyónásban megbocsátja bűneinket.

2. Elengedi bűneink örök büntetését.

3. Elengedi az ideigtartó büntetések egy részét, sőt ha bánatunk tökéletes, úgy az ideigtartó büntetések teljes eltörlését is megnyerjük.

4. Visszaszerzi a halálos bűn által elvesztett megszentelő malasztot, vagy, ha nem vesztettük el,

akkor azt gyarapítja bennünk. Az elhomályosított szemeket tágra kerekíti, pokolvartól senyvedő homlokokat az előkelőség díszeivel ékesíti. A megszentelő kegyelem legcsekélyebb foka is oly kifejezhetetlen jó, hogy azt felfogni és kellőleg mérlegelni nem tudjuk. Vajjon ki tudja a krisztusi lelki erőt, a kegyelmet, érdeme szerint megbecsülni?

5. A megszentelő kegyelem visszaszerzésén kívül megnyerjük mennyei Atyánk másik nagy ajándékát is: a segítő kegyelmet. Az Úr odanyujtja kezét, azt a testvéri gyöngéd, de mégis oly erős kezet. Fölvonz magához és átsegít az élet ösvényein és fertőin. Erősít, hogy *a)* bűnveszélyeket és a bűnre vivő alkalmakat könnyebben kerülhessük, *b)* a kísértéseket könnyebben legyőzhessük, *c)* a bűnöket könnyebben kerülhessük.

6. A szentgyónás kiváló gyümölcse, hogy a halálos bűn állapota előtt véghezvitt jócselekedetek érdemeit visszaszerzi számunkra. Ha valakinek sok jócselekedete és érdeme van, de ezek után egy halálos bűnt követ el, e bűne miatt összes érdemeit elvesztette. A szentgyónással pedig ezeket ismét visszanyeri.

7. A legcsekélyebb bocsánatos bűn is eltorzítja a lélek szépségét és rossz hatást gyakorol rá. Ezeket a rossz hatásokat és eltorzulásokat a gyakori szentgyónás részben eltörli, elsímítja, részben kisebbíti és ellensúlyozza, sőt e rossz hatásokkal szemben ellentétes jó hatásokat hoz létre a lélekben. Így *a)* a bocsánatos bűnök megakadályozzák az isteni megszentelő és segítő kegyelmek léleknemesítő és tisztító munkáját, megakadályozzák az égi ajándékok bőséges kiáradását és elhomályosítják a természet-

feletti világosság fényét. A szentgyónás a bocsánatos bűnöket eltávolítva, mindezeket elősegíti.

b) a bocsánatos bűnök az isteni szeretet tüzét, melegét kisebbítik, csökkentik, az ájtatosság lelkét kioltják, az Isten iránti bizalmat gyengítik. A szentgyónás eltörli a bocsánatos bűnöket s az illető kegyelmeket visszaszerzi, nagyobbítja és erősíti.

c) a bocsánatos bűnök az ember lelkét tunyává, erőtlenné, szomorúvá, nyugtalanná, továbbá a jócselekedetekre való hajlandóságát nehézkessé, a kísértések ellen vívott küzdelemben gyengévé teszik. Ezekkel az „állati jegyekkel" szemben a szentgyónás által a lélekben éppen ellenkező erők lépnek fel, t. i. a lélek buzgóvá, erélyessé, vídámmá, erőssé, nagylelkűvé lesz.

d) a bocsánatos bűnök nagyban megakadályozzák a tökéletesedő lelkeket abban, hogy a jó Istenhez közelebb jussanak. Tövisek, bogáncsok, kórók gyanánt tépik a kegyelem fehér köntösét, belekapaszkodnak hímzéseibe és rákenik a málhásszekerek fekete kenőcsét. A gyakori szentgyónás ezektől az akadályoktól megtisztítja a léleknek a Tábor-hegyi magaslatokra vezető útját.

Mit tegyünk, hogy méltóán járuljunk a szentgyónáshoz és annak gyümölcseiben részesüljünk?

1. Szentgyónás előtt helyezzük magunkat Isten jelenlétébe.

2. Indítsuk fel a jószándékot, vagyis jelentsük ki Isten szent jelenlétében, hogy nem földi indokból (pl. lanyha szokás, kényszer, emberi tekintet), hanem természetfölötti célból végezzük szentgyónásunkat: azért, hogy a feloldozás által megszabaduljunk bűneinktől és visszajussunk Isten kegyelmébe, és sze-

retetébe, — hogy visszanyerjük lelkünk eredeti szépségét, ragyogását, — hogy a bűneinkkel kiérdemelt büntetésektől megszabaduljunk, vagy azokat legalább kisebbítsük.

3. Hívjuk segítségül a Szentlelket.

4. Tartsunk alapos lelkiismeret-vizsgálatot.

a) A lelkiismeret-vizsgálatnak nem kell nagyon hosszúnak lennie. Ha valaki lelkiéletet él, minden héten gyónik, annak elég egy negyedóra, hogy bűnei után kutasson és lelki állapotáról magának számot vessen. Hogy a szentgyónás előtt végzendő lelkiismeret-vizsgálat könnyebb legyen és ne vegyen hosszabb időt igénybe, nagyon ajánlatos az a szokás, mely szerint a lelkiismeret-vizsgálatok alkalmával (dél és este) feljegyezzük bűneink nemét és számát. A szentgyónásra készülve ezeket összegezzük.

b) A lelkiéletet komolyan élő s tökéletességre komolyan törekvő léleknek nem kell halálos bűn után kutatnia, mert ha halálos bűnt követett volna el, az állandóan szeme előtt volna. Azt sem szükséges kutatnia, vajjon valamely rossz gondolatba beleegyezett-e vagy nem, mert, ha már akkor kétséges volt a dolog, annál kevésbbé fog erről később bizonyságot szerezni.

c) A lelkiismeret-vizsgálatnak nyugodtan és alázatosan kell történnie. Nem szabad fölösleges félelemmel és aggállyal végezni.

d) Azonban kellő gondot és figyelmet fordítsunk a kisebb bűnökre és kísértésekre is.

5. Indítsunk bánatot bűneink felett.

a) Az igazi bánat, mely a szentgyónás érvényességéhez és bűneink bocsánatához feltétlenül szükséges, nem abban áll, — mint sokan tévesen gondol-

ják, — hogy bűneink fölött valami belső fájdalmat, szomorúságot, bánatot érezzünk, vagy nagyokat sóhajtsunk, könnyeket hullassunk, vagy siránkozva jajgassunk stb. stb. Nem az ilyen érzésekben áll az igazi bánat, mert akkor kevés ember végezne érvényes gyónást és következésképpen kevesen üdvözülnének, mivel ritka az olyan ember, aki bűnei felett szívében, bensejében érezhető módon tudna szomorkodni, bánkódni, sírni. Az igazi, tökéletes bánat kellékei: 1. a bűnnek őszinte megvetése, elutasítása és megútálása; 2. mindennél jobban sajnáljuk, hogy azt elkövettük; 3. az őszinte óhaj, bár el ne követtük volna, és azzal a mi jóságos mennyei Atyánkat soha meg ne bántottuk volna.

b) Mit tartsunk mégis az érezhető fájdalomról? Elkövetett bűneink felett szívünkben, bensőnkben érzett szomorúság, fájdalom, a fájdalomtól megeredt könnyek nem állnak hatalmunkban. Nem tőlünk függnek, hanem ezek Isten *rendkívüli ajándékai*, melyeket tetszése és akarata szerint ad meg egyeseknek. Aki tehát megkapja, adjon hálát Istennek, mert ezek az érzések könnyebben hangolják, indítják az észt, az akaratot őszinte bánatra. Ezért szabad és üdvös ezt a kegyes ajándékot kérni az Istentől.

Aki azonban nem kapja meg, nem szabad szomorkodnia, vagy éppen elégedetlenkednie. Nem is szükséges erőlködnie, hogy szívét érezhető fájdalomra szomorúságra, bánatra erőszakolja. Nem kell erőltetve sóhajtozni, szánakozni, könnyeket hullatni, mert ez nem volna más, mint felesleges és nevetséges tettetés. Ezek nélkül is lehetünk igazi bűnbánók s végezhetünk érvényes gyónást.

c.) Miképpen kell a bűnbánatot felindítani, ha

valaki gyakran járul a szentgyónáshoz? 1. A lelkiismeret-vizsgálás után, midőn világosan látjuk bűneinket, kérjük Istentől a bánat kegyelmét; 2. Nézzük végig bűneinket; 3. Indítsuk fel magunkban a megvetést bűneink iránt, utasítsuk el és vessük meg azokat; 4. Ha mindezt őszintén és józanul elvégeztük, kérjük az érezhető bánat kegyelmét, de annak esetleges hiánya miatt ne aggódjunk; 5. Tartsunk rövid elmélkedést: *a.)* Isten nagyságáról és fönségéről meggondolva semmiségünket és vakmerőségünket (ki vagy Te és ki vagyok én?); *b.)* Isten jóságáról, jótéteményeiről, megfontolva ami gyalázatos hálátlanságunkat Istenünk és legjobb Atyánk iránt; *c.)* Jézus szenvedéséről, megfontolva átkos hűtlenségünket szerető Üdvözitőnk iránt; *d.)* Bűneink rossz következményeiről.

6. Erősfogadást teszünk a jövőre nézve

a.) Nagy különbség van az olyan bánatunk és erősfogadásunk közöt, mely a halálos bűnökre vonatkozik és az olyan között, mely a bocsánatos bűnökre vonatkozik. Mert; 1. ami a halálos bűnöket illeti, az erősfogadásunk, hogy soha nem követünk el halálos bűnt, megtartható és tökéletesen meg is kell tartani, mert a halálos bűntől minden katolikus ment lehet, ha akarja és nem is szabad halálosan vétkeznie, ha életébe kerülne is. Mert, ha csak egyetlen egy halálos bűnt követ el és ilyen állapotban érné a halál, menthetetlenül elkárhozik; 2. a bocsánatos bűnökre vonatkozó erősfogadásunk, hogy bocsánatosan sem vétkezünk, tökéletesen ez meg nem tartható.*) Csak

*) Gyarlóságból s nem teljes tudatossággal még a komoly lelkek is néha-néha vétkeznek...

a Boldogságos Szűz Mária részesült abban a kiváló kegyelemben, hogy fogantatása pillanatától egészen haláláig ment volt a bűnnek még az árnyékától is.

b.) Tapasztalásból tudjuk s az Egyház is azt tanítja, hogy kisebb-nagyobb hibák nélkül nem élhetünk. Ezért úgylátszik, hogy a mi erősfogadásunk s ígéretünk, hogy a jövőben a legcsekélyebb hibát, vagy bűnt sem fogjuk elkövetni, hazug ígéret, mert már előre tudjuk, hogy kisebb hibákba és bűnökbe ismét visszafogunk esni. De a dolog nem így áll! A mi erősfogadásunk és ígéretünk nem hazugság, hanem igazi, érvényes ígéret, habár előre is sejtjük és tudjuk, hogy azokba ismét visszaesünk, hacsak a jó Isten rendkívüli kegyelme meg nem óv. A bocsánatos bűnök és a hibák elkerülésére tett erős fogadásunk és ígéretünk nem azt jelenti, hogy mi azokba biztosan nem fogunk visszaesni, hanem, hogy: 1. őszintén akarjuk a legcsekélyebb bűnt vagy hibát kerülni úgy, hogy *szándékosan* semmi áron sem követünk el egyet sem; 2. a bocsánatos bűnökre és hibákra vezető alkalmakat is kerülni fogjuk és a megjobbulásra szolgáló eszközöket használni akarjuk.

Szentgyónás alatt

A lelkiismeret megvizsgálása, igazi bánat és erősfogadás felindítása után alázatos szívvel kell a szentgyónáshoz járulni. Minden szépítgetést, titkolódzást kizárva, teljes őszinteséggel kell a bűnöket megvallani, Csak egyetlen halálos bűnnek szándékos elhallgatása is szentségtörés. A bocsánatos bűn elhallgatása nem szentségtörés ugyan, de a lelket sok

kegyelemtől fosztja meg. A tökéletességre törekvő lelkeknek ezért feltétlenül szükséges, hogy kisebb vétkeikről is vádolják magukat és egész lelkiállapotukat, annak minden nehézségeit feltárják lelkiatyjuk előtt. Heti szentgyónásainkat a kijelölt, vagy kiválasztott lelkiatyánál végezzük. A P. Quardiánnál és P. Magisternél a novíciusok és klerikusok nem végezhetik szentgyónásaikat csak kivételes esetben (pl. valakinek a lelkiállapota ezt szükségessé teszi.)

Midőn a gyóntatóatya szobájába lépünk „Laudetur Jesus Christus"-szal köszönjünk, szenteltvizzel hintsük meg magunkat és kérjünk benedictiót. Ha gyóntatószékben gyónunk a benedictio-kérés kissé a gyóntatószéktől oldalt történjék, hogy a gyóntatóatya jól láthassa. Letérdelés után a „Confiteor"-t mondjuk a „mea culpa"-ig. Ezután a bűnök felsorolása következik, majd a „Confiteor" második része. Absolutióra keresztet vetünk, megcsókoljuk a stóla keresztjét, a lelkiatya kezét és a fönt leírt módon eltávozunk.

A lelkiismeret-vizsgálat anyagának gyónás alá rendezése

1. Mult gyónásomból kifelejtettem...,
   Mult gyónásomat rosszul végeztem mert...
2. Részletes lelkiismeretvizsgálatom tárgya: bűn: ez ellen vétkeztem
   Erényt gyakoroltam... nem gyakoroltam...
3. Általános heti vétségeim...
   Régi bűneim közül idecsatolom...
4. Kísértéseim voltak...
   Beleegyeztem, nem egyeztem bele...

A szentgyónás után

1. A szentgyónás után ébresszük fel magunkban e szentség hatásai iránt való hitet. Most abban az őszinte meggyőződésben vagyok, hogy: *a)* bűneimtől megszabadultam, a feloldozás által Isten szeretetébe visszajutottam; *b)* bűneimért járó büntetéstől is megszabadultam, legalább is kisebbítettem; *c)* a megszentelő malasztban gyarapodtam, lelkem megújult s hiszem, hogy a szentgyónás többi gyümölcseiben is részesülök s ezért hálát adok.

2. Végezzük el a szentgyónás utáni imákat s a feladott elégtételt.

3. Érezzük magunkat nagyon boldognak, hogy szentgyónást végezhettünk. Lelkünk hófehér, tiszta és ragyogó, mint az angyaloké. Ezután vigyázzunk rá nagyon! Egyetlen kincsünk lelkünk tisztasága, mely mindennél értékesebb. Vigyázzunk lelkünk makulátlan fehérségére, mert egy szentgyónás után többször, sőt naponta kell szentáldozáshoz járulnunk.

Lelkiismeret-vizsgálat

(általános — részletes)

Minthogy a lelkiismeret-vizsgálat oly fontos tényező, mind lelki előmenetelünkre, mind a gyónásunk érvényességére nézve, szükséges, hogy erről bővebben tárgyaljunk.

A lelkiismeret-vizsgálat kétféle: általános és részletes.

Általános lelkiismeret-vizsgálatot akkor végzünk

amikor az összes lelkiismeretben kötelező parancsokat szem előtt tartva vizsgáljuk meg lelkiismeretünket. Részletes lelkiismeret-vizsgálatot akkor végzünk, midőn egy vétekről, vagy hibáról, amelyet magunkból ki akarunk irtani, vetünk számot lelkünkben. A részletes lelkiismeret-vizsgálat tárgya lehet valamely erény is, melyet magunknak meg akarunk nyerni.

Mit kell tennünk a részletes lelkiismeret-vizsgálat tárgyával?

1. Midőn részletes lelkiismeret-vizsgálatot tartunk, szemünket külső hibáinkra és bűneinkre kell fordítanunk.

2. Külső gyarlóságaink közül ki kell keresnünk a legnagyobbat, különösen azt, mely legtöbbször szolgál mások megbotránkozására, a szeretet és béke hátrányára.

3. A legnagyobb külső hibánknak vagy bűnünknek gyökerét kell kikutatni (pl. mások megvetése, megsértése, harag, türelmetlenség).

4. E gyökérnél, azaz alaphibánál meg kell állapodni és ezt a részletes lelkiismeret-vizsgálat tárgyául felvenni.

5. Az alaphibával ellentétes erényt is a részletes lelkiismeret-vizsgálat tárgyává kell tenni.

6. A tárgyul felvett hibáról, bűnről, erényről olvassunk s tanulmányozzuk azokat, hogy megismerjük fokait, természetét s így a bűnt könnyebben tudjuk kiirtani, az erényt pedig követni.

7. Egyszerre nem szabad több tárgyat felvenni; a megállapított tárgynál kell maradni.

8. A felvett tárgyat nem szabad egyhamar megváltoztatni. Ezt csak akkor tegyük meg, ha már a tárgyul felvett hiba, bűn legyőzésében nagy jártasságra tettünk szert. Egy évig, sőt tovább is megma-

radhatunk egy tárgynál. Közben 8—10 napra lehet más bűnt, hibát, erényt a lelkiismeret-vizsgálat tárgyául felvenni, de azután ismét a régihez kell vizsatérnünk.

9. Hogyan történik a részletes lelkiismeret-vizsgálat?

A részletes lelkiismeret-vizsgálatot az általánossal együtt végezzük. Előtte helyezzük magunkat Isten jelenlétébe.

Reggel a reggeli ima alatt vagy után őszinte erős szívvel határozzuk el, hogy a nap folyamán a lelkiismeret-vizsgálat tárgyául felvett hibára és bűnre különös gondot fordítunk, bármi történjék is, azt el nem követjük. Az erényre nézve pedig feltesszük magunkban, hogy azt minden alkalommal szorgalmasan gyakorolni fogjuk. Erre az elhatározásunkra kérjük a jó Isten áldását.

Délben adjunk hálát a kapott jókért (teremtés, megváltás, hivatás), különösen azért, hogy a mai napot megérhettük és Istennek szolgálhattunk. Hívjuk segítségül a Szentlélekistent és azután fogjunk a lelkiismeret-vizsgálathoz:

a) jól megfontoljuk, hogy lelkiismeretünk vizsgálásának tárgyául felvett hibát, bűnt elkövettük-e? hányszor a tegnapesti vizsgálat óta? Felhasználtuk-e az erény gyakorlására ajánlkozó alkalmat?

b) ezután az eredményt, — jó vagy rossz, — feljegyezzük a lelkiismeret-vizsgálati naplóba.

c) ha úgy találtuk, hogy a mérleg jobbra billen, adjunk hálát Istennek és újítsuk meg reggeli feltételünket. Ha vétkeztünk, indítsunk bánatot és bánattal telt szívünkből tegyünk új elhatározást.

d) ezután következik az általános lelkiismeret-vizsgálat, bánat és erős fogadás.

Este ugyanaz az eljárás, mint délben.

Főgondunk az általános és részletes lelkiismeret-vizsgálatnál.

A bánat és az erős fogadás a leglényegesebb a lelkiismereti vizsgálatnál és ezeknek őszinte szívből kell származniok. Nagyon fontos követelmény a lelkiismeret-vizsgálat sikerénél még az is, hogy a bűnök és hibák okait is kikutassuk.

Mit ajánlanak még a lelkivezetők

A részletes lelkiismeret-vizsgálatnál a tárgyul felvett hiba vagy bűn elkövetéseért tűzzünk ki valami büntetést és ha vétettünk, hajtsuk is végre.

Szokjuk meg, hogy amint hibáztunk vagy vétkeztünk azonnal bánjuk meg vétkünket, hibánkat.

A legfőbb célunk legyen külsőnkkel együtt bensőnket is átalakítani, megreformálni.

Végül még meg kell jegyeznünk azt, hogy, ha valaki az önvizsgálatot nem azzal a szándékkal végzi, hogy magát akár külsőleg, akár belsőleg megjavítsa, hanem csupán az előírás kényszere alatt, az időt pazarol és munkájának gyümölcse sohasem lesz. Azért, ha valaki az erényesség útján nem halad előre, ennek a rossz lelkiismeret-vizsgálat az oka.

Imák a szentgyónás előtt

Édes Jézusom, lelkem mélyéből köszönöm Neked, hogy Anyaszentegyházad által az örökkévalók kívánására és szeretetére tanítasz. Megismerteted velem akaratodat, hogy az *„egy szükségest"* keres-

sem és a lelkiélet örömeit kívánjam. Gyakran érinted lelkemet, buzdítasz a lelki tisztaságra és hogy egészen nekem add Magad, én pedig Neked szenteljem életemet, gyakran meghívsz szent asztalodhoz, szent tested és véred vételéhez.

Bárcsak méltó lehetnék atyai jóságodra és kegyelmeidre. Szentgyónásaim és áldozásaim kegyelmében enged felismernem, hogy Neked kell élnem, és Benned kell élnem és Benned kell megtalálnom ami a földön és az égben boldogíthat. Add meg a kegyelmet, édes Jézusom, hogy nehéz ügyeimben, szenvedéseimben türelmesen szolgáljak Neked és keresztemet Teveled hordozzam.

Szeretett Uram és Istenem, az a kívánságom, hogy hűségesen szolgáljak Neked, de mégis úgy érzem, sok bűnnel terhelt lélek vagyok, aki ismét megbántottalak és bocsánatért jövök Hozzád. Szégyen égeti arcomat, ha magamra tekintek. Én, bűnös gyermeked, esztelenül elhagytam atyai házadat, messze idegen földre, a bűn országába szakadtam szentséges akaratodtól, elpazaroltam ott a Te ajándékaidat, a szent szeretetet és reménységet, vétkeim által az ördög rabságába jutottam, szégyenletes járma alatt zabolátlan szenvedélyeimet legeltettem és a bűn moslékával kívánkoztam töltekezni.

Ó mily nyomorult sorsra jutottam, holott egykor kedves gyermeked voltam, én Istenem! Jézusom, gyarlóságaim, hanyagságaim és mulasztásaim, kisebb-nagyobb hűtlenségeim mind-mind gyógyító kegyelmed után kiáltanak. Hiszem és vallom. hogy a Te irgalmad végtelen, nagyobb, mint az én bűneim és Te a végínségbe jutott koldusban is ráismersz gyermekedre.

Áraszd ki reám, irgalmas Jézusom jóságos Szívednek bőséges kegyelmeit, hogy minden bűnömet,

hibámat belássam, igazán megbánjam, őszintén meggyónjam és a Te segítségeddel új életet kezdjek. Tudom, hogy gyarló vagyok és nem szolgálok Neked úgy mint megérdemled, de adj kegyelmet, hogy annyit tegyek Éreted, amennyit bírok.

Fogadd el tehát, Uram Jézus bűnbánatomat és segíts, hogy ez a szentgyónásom is lelkem igazi javára és a Te dicsőségedre szolgáljon. Jöjj el Szentlélekisten, világosíts fel, hogy jól megismerjem magamat. Ó Szűzanyám, aki a bűnösöknek menedéke vagy, alázattal kérlek Téged, eszközöld ki nekem szentséges Fiadtól ama kegyelmet, hogy őszinte gyónás által Vele kibékülve, szeretetében ismét részesülhessek. Amen.

Szent Ágoston bánatimája

Szemed elé terjesztjük, Uram! vétkeinket és összehasonlítjuk velük a büntetéseket, miket miattuk kaptunk.

Ha a rosszat tekintjük, melyeket elkövettünk, sokkal kisebb, amit szenvedtünk és nagyobb, amit érdemeltünk. Súlyosabb, amit elkövettünk: könnyebb, amit eltűrünk.

Érezzük magunkban a bűn büntetését: de megátalkodottságunkban mégsem szününk meg vétkezni. Ostorozásod alatt gyengeségünk sinylődik, de gonoszságunk, nem változik. Lelkünk keserűen gyötrődik, de nyakasságunk még nem hajlik. Életünk a fájdalomban felsóhajt, de tetteiben mégsem javul.

Ha várakozol: nem javulunk; ha fenyítesz, el nem viseljük. Ha dorgálsz, megvalljuk, amit tettünk; de a látogatás után elfeledjük, amit sirattunk. Ha fenyítésre nyujtod ki kezed, ígérjük, hogy megtesszük,

amit tennünk kell: de ha kardod fölfüggeszted, igéretünket be nem váltjuk. Ha fenyítesz, kegyelemért kiáltunk: ha kegyelmezel, ismét fenyítésre késztetünk.

Íme, Uram! előtted bűnösöknek valljuk magunkat és tudjuk, hogy ha meg nem bocsátasz, méltán kárhoztatsz el bennünket. Add meg tehát, mindenható Atyánk! érdemünk nélkül, amit kérünk; ki semmiből alkottál minket, hogy téged kérjünk, a mi Urunk, Krisztus által. Amen.

A szeretetből fakadó bánat litániája

(csak magánhasználatra)

Uram, irgalmazz nekünk:
Krisztus, kegyelmezz nekünk:
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Menybéli Atyaisten,
Megváltó Fiúisten,
Szentlélekisten,
Szentháromság egy Isten,
Ki mindenhatóságodat és jóságodat kímélettel és hosszas türelemmel nyilvánítod,
Ki a bűnös megtérését oly türelemmel és vágyva várod,
Ki a bűnös megtérésén oly nagyon örülsz,
} Irgalmazz nekem!

Szivemből szánom és bánom! {
Ah, hogy vétkeztem
Hogy oly sokszor és súlyosan vétkeztem,
Hogy gondolataimmal, szavaimmal és cselekedeteimmel vétkeztem,
Hogy oly szándékosan és vakmerően vétkeztem,

Szívemből szánom és bánom bűneimet!

Hogy oly számtalanszor hanyagsággal és mulasztással vétkeztem,
Hogy szent törvényeidet oly vakmerően áthágtam,
Hogy mindenhatóságodtól nem rettegtem,
Hogy szeretetedet megvetettem,
Hogy jóságoddal és türelmeddel visszaéltem,

Szánom és bánom bűneimet!

Hogy szent Fiadnak, az én Üdvözítőmnek fájdalmait és sebeit megújítottam,
Hogy igazságos büntetésedre ezen és a másvilágon méltóvá lettem,
Hogy téged, Istenemet, bűneimmel megbántottalak,
Mert ezekkel megharagítottalak,
Mert ezek miatt neked visszatetszettem,
Mert mindezek ellenére mindenek fölött szerettelek,
Azzal a szeretetből fakadt forró bánattal, melyet egykor szent bűnbánóid éreztek,
Minden, még a legkisebb bűn iránt is ugyanazon útálattal,
Azzal a szomorúsággal, melyet Szűz Anyád az emberek bűnei miatt mindenkor szívében táplált,
Azon kimondhatatlan kínokkal egyesülve, melyeket isteni Fiad az Olajfák hegyén az én bűneim és az egész világ bűnei miatt szeretetteljes szívében átszenvedett,

Könyörögjünk: Úristen, ki mindenkor irgalmas és engedékeny vagy, fogadd el könyörgésünket: hogy minket és minden szolgádat,, kiket a bűnök lánca szorongat, irgalmad szelídsége kegyesen föloldozzon.

Halgasd meg, kérünk, Uram, alázatos esedezé-

sünket, s vétkeinket, melyeket nyilván elismerünk, bocsásd meg, hogy bűneink elengedésével jóvoltod szerint békét is adj nekünk. Amen.

Ima a részletes lelkiismeret-viszgálás előtt

Én Uram és én Istenem! Én ma Téged mindenekfelett szeretni akarlak s azért ígérem, hogy a legcsekélyebb bűnt vagy hibát sem akarom készakarva elkövetni. De főképpen őszintén és erős szívvel elhatározom, hogy a nap folyamán erre a bűnre ..... mely jelenleg részletes lelkiismeret-vizsgálatomnak tárgya, különös gondot fordítok és bármi történjék is, azt elkövetni nem fogom. Oh, add elhatározásomra malasztodat! Továbbá ígérem, hogy ezen gyakorlásra kitűzött erényt, ... mely szintén lelkiismeretem vizsgálásának tárgya, minden alkalommal szorgalmasan gyakorolni fogom. Add erre a jó szándékomra is szent áldásodat. Amen.

Gyónás utáni imádság

Magasztalja az én lelkem az Urat és minden, ami csak bennem van, dicsőítse Őt. Áldani akarom az Urat utolsó leheletemig. Bárcsak hirdethetném az egész világnak, hogy milyen jó az Úr mindazokhoz, akik hozzá fordulnak.

Jóságos Atyám, bánatomat nem vetetted meg s bizodalmam sem szégyenült meg. Atyai szeretettel gyermekedként Magadhoz fogadtál. Karjaid közt nyugodhatok. Ó tarts is meg ott engem, hogy Tőled soha többé el ne forduljak. Ó Jézusom, szerelmed karjaival lelkemet is, szívemet is szorítsd oly szorosan isteni Szívedre, hogy az apostollal felkiálthassak: „Ki választ el engem Krisztus szeretetétől?" Készíts

magadnak bennem kellemes és kedves lakóhelyet, ó Jézusom! Alkoss bennem szent lelkületet, szenteld meg akaratomat, lelkemet tedd gazdaggá az örök életre! Alakíts engem a Te Szíved szerint újjá, hogy tetszésedet találhasd bennem s majdan az élet után színről-színre szemlélhesselek Téged mindörökkön-örökké. Amen.

Xaveri Szent Ferenc imája

Istenem, szeretlek forrón,
[mélyen.
Nem, mert a kárhozatos
[szörnyű éjen
Gyötrő tűzbe vetsz, ha el-
[hagytalak,
S nem, mert egednek édes
[fényességét,
Szent örömben úszó angyali
[zenéjét
Ígéred nekem szárnyaid alatt.
De mert a kereszten karjaid
[kitártad.
Emberi szívemet Szívedre
[vártad,
Rútul leszögezve, jaj, felém
[hajoltál,
Vérfutotta arcod édes, tüzes
[oltár
Bűnömért viseltél szörnyű
[ékességet . . .

Meg nem állottál a gyötrelmek
[mesgyéjén.
Átmentél az éjek szörnyűsé-
[ges éjén,
Borzalmas kísértet, gyalázat,
[és szitok,
Lélek-hóhérok, gyűlölet-kárpi-
[tok
Födtek, jaj, követtek az utolsó
[szóig . . .
Retentő mértékkel mérted
[szeretésed.
Óh legyek, hadd legyek köny-
[nyező vetésed,
Hadd legyek, én legyek a Te
[aratásod,
Míg gyötrelmeiddel lelkem
[földjét ásod.
Szeretlek. Nem szeretlek, mert
[megmentettél,
Hanem, mert a vérig, halálig
[szerettél.
S amint Te szerettél, szeret-
lek most Téged,
Életem és lelkem elkínálom
[Néked.
Szeretlek, szeretlek, Te vagy
[a királyom,
Istenem, mindenem, örök
[menyországom!

(Sík S. ford.)

A Szentáldozás

Az emberek, amikor elválnak egymástól, emléktárgyakat adnak, hogy az a távolban is egymásra emlékeztesse őket.

A mi szeretetreméltó Üdvözítőnk, hogy el ne felejtsük őt, önmagát hagyta emlékül az Oltáriszentségben. A legmélyebb, a legédesebb közösségbe akart minket belevonni az Úr Jézus. Az Oltáriszentség nemcsak szentség, hanem jelenlét. „Ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre", mondja az utolsó vacsorán. Végtelen jósága és szeretete azonban ennél nem állt meg, hanem azt akarja, hogy mi Őt magunkhoz is vegyük, magunkban hordjuk.

„Vegyétek és egyétek", mondotta. Sőt Kafarnaumban paranccsá tette: „Bizony mondom nektek, ha nem eszitek az Emberfiának testét, nem lesz élet bennetek". A jó Isten akarata a szentáldozás!

Milyen lelkiállapot szükséges a gyakori szentáldozáshoz?

X. Pius pápa 1905 dec. 20-án kelt apostoli körlevele, melyben a naponkénti szentáldozást ajánlja, meghatározza azon feltételeket, melyek a szentáldozáshoz megkívántatnak.

1. Hogy az ember méltóan, azaz ne szentségtörően áldozzék, ahhoz elégséges, ha nincs halálos bűne, vagyis a megszentelő malaszt állapotában van. Ez az első fok.

2. Hogy a gyakori szentáldozás gyümölcseiben minél nagyobb mértékben részesüljünk, a kellő törekvéssel azon kell lenni, hogy a szentáldozáshoz minél tisztább lélekkel, lehető legtökéletesebben járuljunk. Minél tisztább és jobb az ember lelkiállapota,

annál nagyobb mértékben részesül a szentáldozás gyümölcseiben.

A jó lelkiállapot feltételei:

1. Mentnek kell lenni a halálos bűntől és az ezek iránti hajlamoktól.

2. Mentnek kell lenni minden bocsánatos bűntől és azzal a szándékkal kell élni, hogy készakarva a legcsekélyebb bűnt sem követjük el.

3. Mentnek kell lenni minden hibától s valamely hiba iránti hajlamtól.

4. Igyekeznünk kell minden erőnkből, hogy természetes rossz hajlamainkat kiirtsuk.

5. A szándék tisztasága.

6. Nagy vágyódásunk az Úr szent Teste iránt. Ez a legfontosabb.

Távolabbi előkészület

Miután lelkünket a szentgyónás vagy a bánat által megtisztítottuk, ezután szívünket igazi áhítatra kell gerjesztenünk.

1. Már az előző napon, főképp este lefekvéskor, gondoljunk a holnapi nap nagy szerencséjére és boldogságára.

2. Ha éjjel felébredünk, e perceket is szenteljük ama gondolatnak.

3. Reggel ismét a szentáldozásra való gondolattal hagyjuk el örömmel fekhelyünket. Fohászkodjunk magunkban: oh, boldog nap, forró szeretetem napja . . . stb.

A legközelebbi előkészület

Ha a szentmise alatt történik az áldozás, akkor már a szentmise kezdetén kell az előkészületet kez-

deni. Ha pedig a szentmisén kívül történik, akkor a szentáldozáshoz legalább egy negyedórával előbb készülünk.

A hit indulata. Oh, édes Jézusom, erősen hiszem, amit kinyilatkoztattál, különösen pedig, hogy itt az Oltáriszentségben, istenségeddel, emberségeddel, testeddel és véreddel valóságosan jelen vagy. Ezen hitben állhatatosan akarok élni és halni, bármely pillanatban életemet adni és véremet ontani.

Megemlékezés Jézus szenvedéséről. Oh, édes Jézus, azt is erősen hiszem, hogy Te, aki az Oltáriszentségben érettem és az egész világ üdvéért mennyei trónodról leszállottál, emberi testet vettél, érettünk fáradoztál, vért izzadtál, megostoroztattál, a nehéz keresztet hordoztad és nagy kínok között meghaltál. Fogadd szívem mélyéből fakadó hálámat minden kínodért és fájdalmadért, melyeket érettem elszenvedtél. Fogadd most főkép köszönetemet és hálámat végtelen nagy szeretetedért, hogy az utolsó vacsorán a legméltóságosabb Oltáriszentséget rendelted.

Imádás. Szerelmes Jézusom! Az angyalokkal, és szentekkel egyesülve szívem mélyéből imádlak szerelmed zálogában, a legméltóságosabb Oltáriszentségben, melyben hozzám való szeretetből elrejtve vagy. Imádlak, mint uramat és Istenemet, mint Teremtőmet és Megváltómat.

Remény. Én édes Megváltóm! Te most szívembe szállást venni készülsz. Azért jösz, hogy engem kegyelmeiddel elhalmozz és velem a legbensőbben egyesülj. Oh, mily nagy reménységgel várom a pillanatot, mert nagyon bízom a Te végtelen jóságodban. Az a remény él bennem, hogy szegény szívemben felújítod tiszta szeretetednek tüzét, lángját. Felújítod

azon igyekezetemet, hogy tökéletes kedved teljék bennem s ezentúl csak azt akarjam, amit Te akarsz.

Szeretet. Oh, én Istenem! Oh lelkem egyetlen igaz Szerelme! Végtelenül szeretetreméltó Isten, ki egyedül vagy méltó szívem teljes, tökéletes szerelmére! Szeretlek! Teljes szívemből szeretlek! Mindenek felett szeretlek! Jobban szeretlek Téged, mint életemet és egyedül csak azért szeretlek, mert Te minden szeretetreméltó vagy, mert szeretetem kedves Előtted. Pusztuljon szívemből minden gondolat, minden vágy, mely nem Éretted lelkesedik, vágyódik. E szív egyedül a Tiéd legyen!

Oh Szentséges Szűz! A szép szeretet Anyja, taníts meg engem és segíts szeretni, hogy szeressem az én Istenemet teljes szívemből, lelkemből, mert hiszen legforróbb vágyad, hogy minden szív szent Fiadért verjen.

Alázat. Lehetséges-e Jézusom, hogy Te, a Legtisztább, a Legszentebb, lakást végy lelkemben, mely oly gyakran ellenséged tanyája volt? Én Uram, elismerem végtelen jóságodat, felségedet és szentségedet, elismerem nyomorúságomat és semmiségemet s félek Előtted megjelenni. Azonban ha Tőled távol maradok, oh Életem, hová leszek?! Mi lesz akkor belőlem? Nem kívánok elmaradni Tőled, sőt mindinkább közeledni akarok Hozzád. Nemcsak megengedted, hogy Téged eledelül vegyelek, hanem erre Magad édesgetsz és bátorítasz. Azért, legszeretetreméltóbb Megváltóm, íme, jövök ... Itt vagyok, hogy magamhoz vegyelek. Itt vagyok ... megszégyenülve, megalázva, vétkeim miatt megtörődve, de erősen bízva végtelen jóságodban és szeretetedben, mellyel irántam, nyomorult teremtmény iránt viseltetel.

Bánat. Oh, lelkem Istene! Mennyire fájlalom, hogy ezelőtt nem szerettelek, sőt szenvedélyem kedvéért végtelen jóságodat oly sokszor megszomorítottam, Elfordultam Tőled, megvetettem kegyességedet, barátságodat. Hányszor tettem ki magam akarattal azon veszélynek, hogy Téged, legfőbb kincsemet, életem legdrágább vagyonát, elveszítselek! Szent Isten! Mit cselekedtem?! De most, amikor tudatára ébredek gonoszságomnak, könnyelműségemnek, mennyire bánom, hogy ily gonosz, haszontalan gyermeked voltam. Rútul visszaéltem atyai türelmeddel, jóságoddal! Íme, édes, jó Atyám, legjobb Barátom, most Eléd hozom bánattól megtört szívemet abban a reményben, hogy Te nem veted meg megtérő fiad keserves bánatkönnyeit. Bízom a Te végtelen irgalmadban, hogy megbocsájtottál nekem, de ha bocsánatod nem volna teljes, úgy bocsáss meg nekem most, mielőtt a szentáldozáshoz járulok, hogy Téged magamhoz vegyelek. Mosd tisztára szent Véreddel lelkemet, melyben lakást venni készülsz!

Vágyakozás. Én lelkem, itt az óra, a boldog óra, melyben Jézusod, a te isteni Jegyesed jön, hogy nálad lakást vegyen! Íme, érkezik már az egek Királya, a te Üdvözítőd, a te Istened. Mint a szarvas a vizek forrásához, oly hévvel vágyakozik az én lelkem Hozzád, Istenem! Kit küldjek, ki hírül vigye isteni Jegyesemnek, hogy szerelmétől lángol a szívem? Én magam megyek, sírva és zokogva keresem, Akit szeret a lelkem. Ki ad nekem szárnyakat, hogy repülhessek és megpihenhessek Annak keblén, kiért lelkem oly égetően eped? Hol vagy én Szerelmem? Hol nyugszik szerető isteni Szíved? Hol vagy gyönyörűségem, kiért eped szívem? Én már itt vagyok. Hiszem, érzem jelenlétedet. Mutasd arcodat és üdvözülök!

Istenem és Mindenem! Meghalni, feloszlani kívánok és egyesülni Veled! Oh, jöjj szerelmes Jézusom! Ne késsél tovább, jöjj és szállj az én szívembe és vedd azt birtokodba, egyetlen Üdvösségem! Azzal a szeretettel óhajtlak fogadni, amellyel a legszentebb lelkek fogadnak Téged, azzal a szeretettel, mellyel az édes Szűzanya fogadott.

Oh, szentséges Szűz és Édesanyám! Íme, már az oltárhoz járulok, hogy szent Fiadat magamhoz vegyem! Szeretném, hogy a Te szíved, a Te szereteted volna bennem! Oh Mária, add nekem most Fiadat, mint egykor a pásztoroknak és a három szent királynak nyujtottad! Mondd meg neki, hogy én is a Te gyermeked vagyok, hogy tiszta szívemből szeretem és szeretlek Téged is! Úgy majd kegyesen tekint rám és szívesebben jön be szegény hajlékomba.

Ezután következik a „Confiteor". Ennek végeztével háromszoros csengetésre háromszor: „Uram, nem vagyok méltó" stb. Ezután nagy alázattal magunkhoz vesszük az Isten-ember Jézust.

Szentáldozás után

Nincs Isten előtt kedvesebb és lelkünkre nézve áldásosabb imádság annál, mint amelyet a szentáldozás után hálaadás gyanánt végzünk.

A szentáldozás után nem tanácsos azonnal imakönyvet használni, mert a hálaadás nem abban áll, hogy az imakönyvünkben lévő imákat elolvassuk, hanem abban, hogy a szentáldozás után magunkba vonulva minden gondolatunkat, érzelmünket legdrágább kincsünkre: Jézusra irányítsuk. Kinek-kinek ahogy szíve, saját buzgósága sugallja. Szívünkben szent érzelmeket, ájtatos buzdulásokat és gerjedelmeket ébresszünk.

Hála. Itt vagy már az én lelkem trónján, szívem palotájában, édes Jézusom, szívem választott Jegyese, kiért égetően epedtem és hőn vágyakoztam. Hiszem,

hogy itt vagy éppenúgy, mint a mennyekben, istenségeddel, emberségeddel, testeddel, lelkeddel. Az enyém vagy, tulajdonom vagy, most én bírlak, lelkem Istene. Oh csodák csodája! Végtelen jóság, kegyes irgalom! Lelkem, mily szerencsés vagy! Leszállt az Isten, hogy velem egyesüljön, hogy az enyém legyen. Az angyalok is szent irígységgel és csodálattal tekintenek reám és örvendezve lengenek körül, imádják Istenüket, ki most szívemben van. Oh, hiszem, oh, hiszem, végtelenül örülök!

Imádás. Vajjon, mit tehetnék most jobbat, helyesebbet, mint azt, hogy egyesülök a szent angyalokkal és leborulva mély hódolattal imádlak szívem Ura és Istene, legdrágább kincsem! Fölséges isteni Vendégem, én édes Jézusom, szívem mélyéből üdvözöllek és imádlak Téged a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Imádlak legszentebb Uram, Jézus Krisztus, itt és minden templomban, melyek az egész világon vannak és áldlak Téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Én Uram, én Istenem, hálát adok Neked, hogy kegyes voltál ma szívemben szállást venni! Szeretném ezt Felségednek méltó módon megköszönni.

Dícsérd tehát lelkem az Urat és mondj hálát kegyességének, ahogy tőled telik. És Te, édesanyám, Mária, kedves Védszentjeim, szent Őrzőangyalom és mindnyájan, kik Jézus szerelmétől lángoltok, jöjjetek, halljátok mindnyájan kik félitek az Urat, mennyit cselekedett az én lelkemmel. Jöjjetek, dícsérjétek helyettem az Istent, adjatok hálát szent Felségének, csodáljátok és magasztaljátok tengernyi kegyelmét, mellyel engem elhalmozott.

Feláldozás. Minthogy, oh mennyei Királyom,

szívem szegény hajlékát meglátogatni jöttél, felajánlom Neked e hajlékot, átadom Neked s vele együtt magamat, szabadságomat, akaratomat mindenestül. Te tenmagadat egészen és fönntartás nélkül átadtad nekem. Akként adom át én is magamat Neked. Mostantól fogva többé már nem magamé, hanem a Tied akarok lenni, oh Jézusom, Tied legyen szívem-lelkem. Minden tehetségem és érzékem csak arra szolgáljon, hogy velök szent akaratodat teljesítsem. Lehet-e nagyobb öröm, nagyobb vigasztalás ama tudatnál, hogy örömet szerzek Neked, oh végtelenül szeretetreméltó, kegyes és jóságos Istenem! Neked ajándékozom tehát örökre lelkem minden tehetségét s azt akarom, hogy örökre a Tied legyen. Szállj le emésztő tűz, szállj le mennyei Szeretet, eméssz el bennem mindent, ami az enyém, de a Te szent fölségednek talán nincs kedvére, hogy mostantól fogva egészen és osztatlanul a Tied legyek és csak azért éljek, hogy ne csupán törvényednek és végzésednek hódoljak, hanem kívánságaidnak és kedvednek mindenben minél tökéletesebben szolgáljak.

Jézus szól. Mit akarsz, hogy cselekedjem neked? Szólj, kedves lélek, mit kívánsz Tőlem? Azért szálltam alá, hogy kegyelmeimmel elhalmozzalak és kívánságodat teljesítsem. Kérj azért bizalommal és én megadom neked!

Mivel tehát, édes Megváltóm, azért szállottál alá, hogy velem kegyelmeidet éreztesd, azt kívánod, hogy kérjek, íme, nem kérek Tőled földi javakat, sem rangot, sem gazdagságot, sem rideg örömöket, csak azt, hogy mély fájdalmat érezzek az Ellened elkövetett bántalmak felett. Gyujtsd meg bennem világosságodat, hogy belássam a világ hiúságát, és megismer-

jem szeretetreméltó voltodat. Alakítsd át e szívet, tisztítsd meg minden földi vágytól, adj nekem olyan szívet, amely magát teljesen a Te kedves szent akaratodra bízza s a Te kedveden kívül egyebet ne keressen, szent szerelmeden kívül egyébbre ne vágyakozzék! „Teremts belém tiszta szívet, Uram!"

Különféle könyörgések. (Emlékezzél meg szükségleteidről: hivatásodról, szüleidről, testvéreidről, rokonaidról, barátaidról! Ne feledkezz meg ellenségeidről, a bűnbánókról s főkép a tisztítótűzben szenvedő lelkekről! Gondolj a missziókra, a bűnösökre is!) Örök, mindenható Atyám! Édes egy Fiad azt mondotta: „Bizony, bizony mondom nektek, bármit kértek az Atyától az Én nevemben, megadja Nektek". Szent Fiad szerelmére kérlek, Ki jelenleg szívemben tartózkodik, hallgass meg engem és add meg számomra mindazon kegyelmeket, melyekért Hozzád fohászkodom. Jézus, Mária, József, édességes szerelmeim, értetek akarok szenvedni, meghalni, tiétek akrok lenni, semmiben sem akarok a magam ura lenni.

Szűzanyához. Oh legszentebb, legédesebb, fenséges és dicsőséges Szűz Mária, ki a nagy mindenség Teremtőjét méltó voltál méhedben hordozni és szűz kebleden táplálni, akinek én, méltatlan bűnös, valódi szent Testét és Vérét éppen most merészeltem magamhoz venni. Irgalmasságodhoz folyamodom. Légy Nála közbenjáró, hogy mindazt, amit e csodálatos Szentség vételénél méltatlanságból, tudatlanságból, hanyagságból vagy tiszteletlenségből vétettem, a Te érdemeidre való tekintetből irgalmasan megbocsássa a Te Fiad a mi Urunk, Jézus Krisztus, ki az Atyával és Szentlélekkel él és uralkodik mindörökkön-örökké. Amen.

Ps. 22. Az Úr énnekem pásztorom

Az Úr énnekem pásztorom,
Nincs semmiben hiányom.
Kövér gyepen, ott ád helyet tanyáznom.
A megújulás vizére vezet
És felüdíti tikkadt lelkemet.
És az ő szent nevéért
Az igazság ösvényein vezérel engemet.

Halálos árnyak völgyén hogyha járok,
Még ott sem félek semmi bajtól,
Mert ott is ott vagy énvelem.
A te vessződ, a te pásztorbotod,
Vigasztalásom szüntelen.

Asztalt készítesz szemeim előtt,
Dacára mindazoknak, kik törnek ellenem
Homlokomat olajjal hizlalod,
S színültig habzik az én serlegem.
Boldogság kísér s irgalom
Éltem napjain végig.
S hajlékom lesz az Úrnak hajlokában
Mindörökétig.

Jézusom Szent Szívén

Most minden rossz szót megbocsájtok.
Most minden gonoszt jóra váltok.
Most minden bántást áldva-áldok.
Most minden küzdést újra állok.
Most megszentelt a Te kegyelmed!
Most földi salak messze elmegy!
Most enyém lett a Te szent Szíved!
S én a Tied vagyok, Uram, Tied! Amen!

Loyolai Szent Ignác imája

Krisztus lelke, szentelj meg engem.
Krisztus teste, üdvözíts engem.
Krisztus vére, ihless meg engem.
Krisztus oldalából kifolyt víz, tisztíts meg engem.
Krisztus szenvedése erősíts meg engem.
Oh, kegyes Jézus, hallgass meg engem.
Szent sebeidbe rejts el engem.
Elválni Tőled ne engedj soha engem.
A gonosz ellenségtől oltalmazz meg engem.
Halálom óráján hívj Magadhoz engem.
Színed elé hadd járuljak,
Szenteiddel hadd áldjalak,
Országodban mindörökké. Amen!

(7 évi búcsú szentáldozás után.)

Assisi Szent Ferenc hálaéneke

Te vagy a szentséges, Úr Isten, te vagy Isten minden istenek fölött, az egyetlen, aki csodákat művelsz.

Te vagy az erős, te vagy a nagy, te vagy a fölséges.

Te vagy a mindenható, te vagy az égnek és földnek szentséges atyja és királya.

Te vagy a hármas és egy, az Úr, te vagy Isten, minden istenek fölött.

Te vagy a jóság, te vagy minden jóság, te vagy a legfőbb jóság, az Úr, az élő és ig z Isten.

Te vagy a szeretet, te vagy a bölcseség, te vagy az alázatosság, te vagy a béketűrés.

Te vagy a szépség, te vagy a biztonság, te vagy a békesség, te vagy az öröm.

Te vagy reménységünk, te vagy az igazság, mértékletesség, te vagy minden gazdagságunk.

Te vagy a gyengédség, te vagy a mi védőnk, a mi oltalmazónk, védőbástyánk, te vagy a mi menedékünk és erősségünk.

Te vagy a mi hitünk, reményünk és szeretetünk.

Te vagy a mi lelkünk édessége.

Te vagy a végtelen jóság, a nagy és csodálatos Úr Isten, mindenható, jóságos, irgalmas és a mi Megváltónk.

A felfeszített Jézushoz a jó halálért

Keresztre feszített Jézusom, fogadd el jóságosan imádságomat, melyet most Eléd terjesztek halálom eljövendő órájáért, mikor minden érzékem elhagy.

Midőn tehát megtört és lehúnyt szemem nem tud többé Reád tekinteni emlékezzél meg erről a tekintetemről, mellyel most fordulok hozzád és könyörülj rajtam.

Midőn kiszáradt ajkaim nem tudják többé szentséges sebeidet csókolni, emlékezzél meg azokról a csókokról, amelyekkel most illetlek és könyörülj rajtam.

Midőn megmerevedő kezem nem tudja többé keresztedet átölelni, emlékezzél meg arról az érzelemről, mellyel most teszem meg ezt és könyörülj rajtam.

És midőn végre megbénult és mozdulatlanná vált nyelvem nem tud többé szólani, emlékezzél meg e szavakról, melyeket most intézek Hozzád:

Jézus, Mária, József, nektek ajánlom lelkemet!

Búcsúimádság a szentáldozás után

(A feszület előtt)

Íme, jóságos, édes Jézusom, térdre borulok szent Színed előtt és lelkem egész buzgóságával kérlek és könyörgök Hozzád, kegyeskedjél szívembe önteni a hit, remény és szeretet élő érzelmeit, bűneim fölött igaz bánatot és azok jóvátételére elszánt, erős akaratot. Megilletődéssel és szívbeli fájdalommal veszem fontolóra öt szent sebedet és elmélkedem fölöttük, szemem előtt tartva, amit már Dávid próféta mondott Rólad, jóságos Jézus: „Átlyukasztották kezemet és lábamat, megszámlálták minden csontomat".

(Ha szentáldozás után a feszület előtt töredelmes szívvel mondjuk el és imádkozunk valamit a Egyház szándékaira teljes búcsút nyerünk.)

Teljes búcsú halálunk órájára

Uram, Istenem! Teljes megnyugvással és készséggel fogadom már most halálom azon nemét, mely Neked tetszik, az összes velejáró gyötrelmekkel és fájdalmakkal együtt. (X. Pius, 1904.)

Befejező ima

Most ismét elmegyek, Üdvözítőm, mert szent akaratod másfelé hív. Viszontlátásra holnap. Visszatérek olyan szívvel, mely Téged éhez, olyan lélekkel, mely Téged szomjúhoz és Te ismét eljössz, hogy a mennyország előízét nyujtsad.

Oh, lelkem Szerelmese, még egy szót! Ama szeretetre, amely Téged lelkem foglyává tett, kérlek, adj még egy kegyelmet: add, hogy szentáldozásom holnap jobb legyen, mint ma. Ha nekem ezt napon-

kint megadod, oh, mily gyorsan szentté leszek! Oh, mennyire foglak szeretni!

Jézusom, most itt kell hagynom oltárodat, de magammal viszlek. Jöjj, dolgozz, imádkozz, szenvedj velem! Add, hogy, Veled együtt váljak áldozattá!

Szentáldozási ájtatosság

(Olyanok számára, akik gyakran áldoznak és jártasak az elmélkedésben).

Előtte

1. Ki jön hozzám? Maga az élő Isten.., a Hatalmas.., a Teremtő.., a Megváltó.., az én legfőbb Uram.., Hiszek benne... Hódolattal imádom...

2. Kihez jön? Hozzám gyarló, földi féreghez... szegény bűnöshöz.., aki hálátlansággal viszonoztam jóságát.., vétkeztem... annyiszor... Alázattal bevallom méltatlanságomat... De ő mégis leereszkedik hozzám... ezt a végtelen szeretetet bántottam meg... Mélységes nagy a bánatom...

3. Mi végre jön? Hogy az igazság kenyerével tápláljon... és a szeretet borával... Szeretetből jön... velem akar lenni... segíteni akar rajtam... Remélek benne... és bízom benne... szeretem Őt, Ki engem előbb szeretett.., vágyódom a pillanat után, melyben hozzám jön...

Utána

1. Ki jött hozzám? A fölséges Isten.., az Istenember.., a teljes Szentháromság... Vele egyesültem... Hiszem, mert ő mondta.., imádom.., hódolok...

2. Kihez jön? Hozzám, gyarló teremtményhez.., szegény bűnöshöz... Alázattal adok hálát nagy kegyességeért... mint Zakeus, neki ajánlom mindenemet... és komolyan megjobbítom életemet... különösen ebben... meg ebben... ígérem..

3. Mi végre jött? Az igazság kenyerét és borát hozta nekem... szeretetében velem akar maradni... Szent vágyódással húzódom keblére... az Emmausba menő két tanítvánnyal kérem: „Uram, maradj velem, mert esteledik"... Tudom, hogy nem jár üres kézzel... meg akar ajándékozni... „El nem eresztlek, míg meg nem áldasz engem"... Különösen kérem Tőle...

A szentáldozás haszna és gyümölcse

A szentáldozás minél szentebb vételére indítsanak még azon nagy hasznok, melyek abból lelkünkre háramlanak. Ezek pedig a következők:

1. Felvilágosítja értelmünket, hogy a jót felismerjük és belássuk, ami üdvös és hasznos és azt könnyebben véghezvihessük.
2. A szokásos bűnösöket győzedelemre segíti.
3. Tiszta-szűzi életre nevel.
4. Lelkiismeretünkben békét és szent örömöt fakaszt.
5. A bocsánatos bűnöket eltörli, a sátán ostromait, általában a kísértéseket gyengíti és visszaveri.
6. Tökéletes életre és áhitatra gyullaszt.
7. A tisztítóhelyen szenvedő lelkeknek, kikért azt felajánljuk, enyhülést és szabadulást szerez.
8. Istent dicsőíti, Isten előtt a legkedvesebb, legértékesebb és legérdemszerzőbb cselekedet.
9. Minden szentáldozás külön kegyajándékokkal, s az örök életre való érdemmel van egybekötve.

10. Hasonlóvá tesz a Boldogságos Szűzhöz, mert amint Ő a karjain, úgy hordja az áldozó keblében az Ő isteni Gyermekét. Azért a gyakori szentáldozás a Szűzanya előtt nagyon kedveltté tesz. Ha valaki minden gyümölcsét nem tapasztalja magában, ennek nem a Szentség az oka, hanem maga az áldozó.

A legméltóságosabb Oltáriszentség látogatása

Kedves testvér! A szelíd és alázatos szívű Jézus vár téged a Tabernákulumban; vár, hogy Hozzá menj erőt, kegyelmet meríteni alázatos hivatásodhoz! Ha időd van, siess Hozzá, Őbenne megpihenni! Ó, mennyire szeret téged a szentségi Jézus, mily kegyesen tekint reád, ha Őt a szeretet nagy Szentségében meglátogatod! Kegyelmeinek kincstárát kinyitja előtted, hogy tetszésed szerint gazdagítsd lelkedet. Elmélkedjél, imádkozzál! Elmélkedjél az Ő nagy szeretete, jósága felett; adj hálát azon kegyelemért, hogy a kenyér és bor színében nekünk eledelül adja magát, hogy értünk nap-nap után leszáll az égből, újraszületik és boldogításunkra az oltár tabernákulumában tartózkodik.

Hogy azonban elmélkedésed és imád az Ő végtelen szentségéhez némileg méltó, lelki buzgalmad megfelelő legyen s áhítatod a kívánt gyümölcsöt megteremje, a következő érzelmeket indítsd fel magadban:

1. Ugyanazon hittel és buzgósággal járulj az Úr Jézushoz, amilyennel az egyszerű pásztorok s a napkeleti bölcsek mentek az Ő jászolához. Borulj le Előtte, akinek nevére minden térdnek meg kell hajolnia. Törjön ki szívedből az alázatosság, hit, remény, szeretet, fölajánlás és a megkérlelés szava.

2. Menj Hozzá bizalommal, mint a vak, vagy mint a bélpoklos és egyéb betegek. Ne hidd, hogy alkalmatlankodol Neki. Tárd ki isteni Orvosod előtt lelki sebeidet: kevélységed, lanyhaságod stb...

3. Menj Hozzá, mint a vámos, töredött szíved fájdalmával, bizonyos szent szégyenkezéssel, verd melledet, mondván: Én Istenem, légy irgalmas nekem, szegény bűnösnek! Kesergő lelkednek, töredött és alázatos szívednek ezen áldozatában az Úr Jézus nagy örömét találja, s téged megigazulva bocsát el.

4. Mária példájaként ülj az Ő szentséges lábaihoz és hallgasd bensődben az Ő szent igéit. Tanusíts Iránta tanulékony, minden jóra, sőt áldozatra kész szívet.

5. A kísértések zivataraiban, az apostolok példájaként, menekülj Hozzá s a vihart, mely lelkedet megrohanta, egy szavával le fogja csendesíteni. De egyszersmind kérd Tőle mindazt, ami az Ő dicsőségére s lelked üdvére válik.

6.) Az örök Atyának ajánld fel az Ő kedves, egyszülött Fiának szenvedését és halálát, engesztelésül bűneidért.

7.) Különösen pénteki napon igyekezzél az Úr Jézushoz járulni, hogy megengeszteld az Ő szentséges Szívét azokért a bántalmakért, melyekkel az emberek Őt a szeretet nagy Szentségében: hálátlansággal, hitközönnyel, szentségtöréssel stb. illetik.

Ezen pontokat fontolgasd, ezek szerint cselekedjél és szentséglátogatásod kedves lesz az Úr Jézus előtt s veled szemben kegyelmeinek kiosztásában nem fog határt ismerni. Szent leszel, mint megannyi más szent őseid.

A lelkiáldozásról

Ha valaki Jézust igazán szereti, abban él a vágy, hogy vele a szentáldozásban valóságban esetleg csak lelkileg, a kívánság érzelmei által, összeforrjon. A lelkiáldozás komoly, hasznos és régmultba visszanyúló eredetét tekintve, tiszteletreméltó gyakorlat. A lelkiáldozás, mint egyik korunkbeli szellemes író mondja, az Egyház kezdetétől fogva, csendes kísérője és helyettese a szentáldozásnak. Már az áldott vértanuk gyakorolták, midőn a sötét börtönben sinylődtek és a szentáldozás vigaszát nélkülözniök kellet. Lélekben ők is ott voltak az őskeresztények titkos gyülekezetein és szívük vágyódásával vettek részt a közös szentségi szeretetlakomán. A szentségi színek alatt Krisztust-kívánó egyesülés vágyának ad kifejezést Szent Ignác vértanu, midőn ezt írja a rómaiakhoz: „Nem örülök a földi élvezeteknek, nem kívánom e világ örömeit: az isteni Kenyeret akarom, a mennyei Kenyeret, az élet Kenyerét, mely Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának teste. Az Ő legszentebb vérének italát, mely a véget nem érő szeretet".

Miként ez a szent, úgy az egymást követő századok szentjei és általában az Istent szerető lelkek sorjában mind, szüntelenül gyakorolták a lelkiáldozást. Szent Ferenc Atyánkról beszéli el Szent Bonaventúra, hogy lelke a szeretet állandó kapcsolatában állott Jézussal és hogy a megtestesült Istenfiát szinte állandóan szemlélte, érzékelte. Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézus iránt táplált rajongásától szinte izzott egész valója és csaknem elepesztette a vágy az isteni Mesterrel való egyesülés után.

A lelkiáldozáshoz azonban semmi sem kényszerít, mi sem szorít rá bennünket, hacsak az Úr Jézushoz hívó szeretet s a vele egyesülés vágya nem sürget.

A lelkiáldozás hatásai

A római katekizmus világosan megmagyarázza, hogy a lelkiáldozás, ha nem is jár ugyanazokkal az eredményekkel mint a szentáldozás, mégis számottevő hasznot hajt és előnyöket biztosít annak, aki az Úrral való lelki egyesülést szorgalmazza. Napnál világosabb, hogy a vágyáldozás a szentségi egyesülést Krisztus és a lélek között nem eszközli, de értékes kegyelmi hatásokat igenis közöl velünk. Ilyenek pl. a kegyelmi állapot megerősödése, a három isteni erénynek, a hit, remény, szeretetnek gyarapodása, a bocsánatos vétkektől való megtisztulás, a rosz hajlamok gyengülése stb. El sem képzelhető, hogy a mi vágyakozó szeretetünk sokszoros visszhangot ne váltana ki az Úr Jézus szent Szívéből. Éppúgy képtelenség, hogy az Isten szeretetében felolvadó lélek sóvárgása Jézus részéről kielégítetlen maradna.

Gyakran olvashatni, a szentek életrajzaiban, hogy a szentáldozást igénylő tüzes vágyódásukat az Úr Jézus csodálatosan elégítette ki. Hasonlót közöl egy régi könyv Szent Bonaventúráról is és elmondja mint vigasztalta meg az Úr egyszer csodálatos módon. E nagy lélek egy alkalommal alázatosságától és méltatlanságától áthatva, elhagyta a szent áldozat bemutatását és helyette szentmisét hallgatott. Ekkor történt, hogy a pap áldozásakor a szent Ostya az oltárról az áhítat tüzében olvadozó szent férfiú felé lebegett, ajkára szállt. Kosztka Szent Szaniszlóról és kedves nővérünkről, Höss Kreszcenciáról is, akit a

boldogok közt tisztelünk, hasonló esetet közölnek életírói.

A lelkiáldozás eredményszerző és hatásos ájtatossági gyakorlat. Az Egyház, a történelem és a tapasztalat egybehangzóan ezt bizonyítják. Kívánatos tehát, hogy előszeretettel űzzük s mihamarabb szokásunkká, vérünkké váljék. Ámde mivel általánosságban tett föltételeinket csak immel-ámmal hajtjuk végre, azért üdvös, ha pontosan meghatározzuk a nap folyamán esedékes alkalmakat és időpontot, amikor lelkiáldozást végezzünk. Így kapcsolhatjuk össze a lelkiáldozást bizonyos magán imádságainkkal, a szentmise hallgatással, a karimádsággal.

Végezhetünk lelkiáldozást egy-egy ájtatos könyörgés, felfohászkodás, röpima keretében, asztali áldás idején, sőt igen épületes még a szerzetben szokásos közös szórakozásul engedélyezett összejövetelek (recreatio) alatt is. Ha ilyenkor a vidámság néha kissé magasabb hullámokat ver, egy-egy elcsendesedő rendtárs észrevétlenül a szentségi Jézushoz fordul a lelkiáldozás nemesveretű gyakorlatával. Munka közben, midőn nehézségekkel és bajokkal küzdünk, a jószándék fölkeltése- vagy megujításakor is gyakorolhatjuk.

Midőn pedig javában áll a lelki harc, kísértésekben, a lélek veszélyeztetett helyzeteiben, mi sem helyénvalóbb, mint szívünk vágyakozásával a szentségi Jézust hívni, térjen be hozzánk és maradjon nálunk kegyelmével. A nyugalom és pihenés óráit is megszentelhetjük vele. Keppler püspök a vágyáldozást éjtszakai áldozásnak is nevezi. Ha kerüli szemünket az álom, ha nem engednek aludni a gondok, ha közeledik és már cirógat a kísértő, itt az

ideje, hogy Jézushoz meneküljünk és esengve kérjük az emmauszi tanítványokkal: „Maradj velünk Uram!"

„A lélek és a menyasszony mondja: Jöjj el! És aki hallja, mondja: Jöjj el! És aki szomjazik, jöjjön és aki akarja, vegye az élet Vizét ingyen:" ... (Jel. 22. fej) Valóban csakhamar eljövök. Amen! Jöjj el Uram, Jézus!

Hiszem, Uram, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben. Mindent a Te végtelen jóságodtól várok. Szeretlek és legfőbb vágyam, hogy bár mindenki Téged szeretne! Jöjj, Uram Jézus, hogy én Tebenned éljek és Te énbennem. Amen!

(P. Hasenöhrl—Buttykay: Elmélkedések.)

A búcsúkról

I. Mi a búcsú

A búcsú a megbocsátott bűn ideigvaló büntetés-adósságának eltörlése a töredelem szentségén kívül, melyet a jogosult egyházi hatóság az Egyház kincsére való tekintettel engedélyez.

Minden bűn, minthogy a nagy Isten megbántása, büntetést von maga után. Az örökké tartó büntetést és némely ideiglenes büntetéseket, töredelmes szentgyónás után, a pap föloldozása révén, elengedi ugyan az Úr a bűnösnek, de mivel bánatunk hiányos és bűnbánó készségünk fogyatékos, a hátralékos ideiglenes büntetések terhére még jócskán marad vezekelni valónk. Ezek elhárítására osztogatja az Egyház a szent búcsúkat. Jézus Krisztus, Szűz Mária és a szentek túláradó érdemeinek kifogyhatatlan kincstá-

rából merít és a bűnöző gyermekei okozta sérelmekért ebből ajánl fel Istennek elégtételt az Anyaszentegyház, egyben pedig az érdemlett ideigtartó büntetések elengedéseért is könyörög Hozzá. Az Egyháznak van erre joga és módja, hiszen ama érdemkincs kezelését maga Krisztus Urunk ruházta reá. Továbbá a szentek egységénél fogva az üdvözültekkel egy testet alkotunk, mely testnek Krisztus a feje s ezért az egyiknek feleslege a másik hiányának pótlására szolgál. Krisztus Urunk elégtétele végtelen értékű; a Boldogságos Szűz érdemei is fölülhaladják az emberi elképzelést; hasonlóképpen a szentek is több elégtételt szolgáltattak, mint amennyi saját magukért esedékes volt. Az elégtételek eme kincshalmazát az Egyház nem őrzi céltalanul. Rendelkezésére áll ez mindenkinek, aki rászorul, valamint az elnyerésével járó, aránylag csekély fáradságtól nem húzódik. A szent búcsúk felhasználása útján Isten büntető igazságosságának teljesen eleget teszünk, ha nem is a magunkéból, de legalább a számunkra is hozzáférhető közvagyonból. Merítsünk tehát bízvást Krisztus Urunk, a Szent Szűz és a szentek érdemeinek Anyaszentegyházunkban letéteményezett kincséből, hogy az Isten igazságos ítéletének fenyegető következményeit magunktól elhárítsuk.

Mekkora fáradságot fordítottak a régi emberek arra, hogy teljes búcsút nyerjenek! Gondoljunk csak a hosszú és terhes zarándoklatokra, a nagy áldozatokra, a vezeklés megalázó formáira. Manap pedig már egy-egy templomlátogatás, imádság, szerény alamizsna is elég a búcsú megnyeréséhez.

Mily gazdag kegyelemforrások a szerzetünk javára engedélyezett búcsúk! Szent rendtársaink ünnepein, a hét öröm olvasójának elmondásakor, a

szentségi stációk elmondásakor mennyi búcsút nyerhetünk!

II. Mi a teljes és részleges búcsú?

A búcsúk két faját külömböztetjük meg: teljes és részleges búcsúkat. A teljes búcsú a búcsúnyerés útján elengedhető összes ideigvaló büntetések eltörlése, vagyis az egész büntetésadósságtól való megszabadulás. A részlegesek a büntetésadósságnak csak egy részét engedik el. A részleges búcsúk mértéke napok, quadragénák, azaz negyven napi bőjtök és évek szerint alakul. Egy-egy ilyen kifejezés alatt annyi ideiglenes büntetésnek törlését értjük, amennyit lerónánk, ha a megjelölt idő alatt az Egyház szabványainak megfelelően vezekelnénk.

Megbecsülhetetlen jótéteményt nyujt nekünk az Egyház a búcsúkkal, a teljesekkel és a részlegesekkel egyaránt. Képzeljük csak, ami külömben sem tartozik a lehetetlenségek közé, hogy az elkövetett bűnökért esedékes büntetés az életkor megrövidülése, hosszas és fájdalmas betegség, az emberek részéről okozott bánat, stb. lenne. Ha az efféle büntetéseket teljesen, vagy részben elháríthatnók, mennyire nem sajnálnók érette a fáradságot.

A búcsúk jelentőségét, megigazulásunkat elősegítő hatékonyságát kevesen ismerték fel és értékelték annyira, mint rendalapító Szent Ferenc Atyánk. Szerzetünk bölcsője, az ő kedves Porciunkulája számára nem tudott a Szentszéktől nagyobb kegyet kérni, mint a teljes búcsút mindazok részére, akik oda ellátogatnak és bűneiket töredelmesen meggyónják.

III. Mi szükséges a búcsú elnyeréséhez?

Hogy valamely akár teljes, akár nem teljes

búcsút elnyerhessünk, ahhoz általában három kellék szükséges: 1. a szándék, t. i. hogy a búcsút elakarjuk nyerni; 2. a megszentelő malaszt állapota. Itt azonban megjegyzendő, hogy a részleges búcsú nyeréshez elégéges, ha nincs halálos bűnünk. Halálos bűn állapotában a legkisebb búcsút sem nyerhetjük meg, a bocsánatos bűn állapotában azonban a részleges búcsút megnyerhetjük. Teljes búcsút nem könnyű nyerni, ahhoz nagy lelki tisztaság kívántatik. Hogy valaki teljes búcsút nyerjen, ahhoz szükséges, hogy ment legyen nemcsak a halásos bűntől és az arra való hajlandóságtól, hanem a legcsekélyebb bocsánatos bűntől és az arra való hajlandóságtól is, továbbá szükséges a lángoló szeretet Isten iránt, minden bűnnek bánása és az igazi bűnbánat szelleme. Egyes hittudósok szerint, ha a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért ajánljuk fel a teljes búcsút, elegendő az a lelkiállapot, amely a részleges búcsúk elnyerésére van előírva. 3. Az előírt cselekedetek pontos elvégzése. Ilyen előírt cselekedetek szoktak lenni rendszerint: szentgyónás és szentáldozás, templomlátogatás, a pápa és az Egyház szándékára való ima. *a)* A gyónás és áldozásról. Midőn valamely búcsú elnyeréséhez feltétlen gyónás van előírva, ezen feltételt annak is teljesítenie kell, akinek nincs halálos bűne kivételt csak az képez, aki hetenkint gyónik, mert a heti gyónó azon egy gyónással elnyerheti az összes búcsúkat, melyek a héten előfordulnak. Egy áldozás elegendő egy és ugyanazon napon előforduló búcsúk elnyerésére. *b)* A templomlátogatásról. Ha nincs előírva, melyik templomba menjen a hívő, akkor bármely templom, vagy nyilvános kápolna látogatása is érvényes. *c)* A pápa és az Egyház szándékára való imáról. Ha nincs meghatározva, hogy miféle és mennyi

ima legyen, 1 Miatyánk, 1 Üdvözlet, és 1 Dicsőség elég. A szándékra nézve még tudnunk kell, hogy nem feltétlenül szükséges egyes esetben a búcsú elnyerése végett a szándékot kifejezni, hanem elegendő az általános szándék. Így, ha valaki reggel azon szándékot indítja fel hogy ugyanazon napon előforduló és általa megnyerhető összes búcsúkat el akarja nyerni, ahhoz nem feltétlenül szükséges, hogy minden egyes búcsú előtt a szándékot kifejezze. Azért szokjuk meg, hogy ezen szándékunkat a reggeli ima előtt, vagy után kifejezzük ilyenféle-képpen: „Istenem, minden teljes és nem teljes búcsút, melyet e napon elnyerhetek, el óhajtok nyerni". A búcsúkat, amelyeket nyerünk, vagy magunknak tartjuk meg, vagy felajánljuk a tisztítótűzben szenvedő lelkekért; ebben az esetben csak cselekedetünk érdeme marad meg nekünk, de saját adósságaink érintetlenül terhelnek minket. Az élőkért nem lehet búcsúkat végezni. Saját részünkre mindig csak egy teljes búcsút kérjünk, a többit a purgatóriumban szenvedő lelkeknek engedjük át, azonban e szándékunkat őszintén ki kell nyilvánítanunk. Erre a szándékra nézve is ugyanaz áll, amit fentebb mondottunk.

(P. Hasenöhrl—Buttykay: Elmélkedések.)

A szentségi stációbúcsúról

I. Honnan származik a szentségi stációimádság elnevezés és miféle búcsúkkal van egybekötve?

A szentségi Jézus előtt akkor végezzük a legméltóságosabb Oltáriszentség stációját, ha a Miatyánkot, Üdvözletet, Dicsőséget egyvégben hatszor-hatszor

elimádkozzuk a pápa szándékára. Ezt a hatos imádság-sorozatot hívják közönségesen stációimádságnak. Az elnevezés onnan van, hogy főleg bizonyos stációtemplomoknak elnevezett római bazilikák látogatásának helyettesítésére és pótlására vezették be. De sűrűn találkozunk a kereszt-imádság elnevezéssel is, mivel szerzetünkben ősidők óta kereszt módjára kiterjesztett karokkal végezték az Oltáriszentség előtt. Ez a két körülmény, t. i. az imádkozás kiterjesztett karokkal és a szentségi Jézus színe előtt történjék, manap már nem szükséges feltétele a szentségi stációbúcsú elnyerésének.

A stációbúcsúk engedélyezése szerzetünk részére messzire nyúlik vissza. Először X. Leó pápa (megh. 1521-ben.) engedélyezte a Ferenc-rend részére abban a korban, mikor a kereszténység vonzalma erős áramlással a világ legszentebb helyei felé irányult.

Ezt a stációbúcsút napjában többször el lehet nyerni és pedig azon módon, miként azok a szerzetesek részesülnek benne, akik személyesen végzik a templomlátogatásokat, Rómában, Jeruzsálemben, Komposztellában és Porciunkulában. Ilyenképpen a barátok, bár rendházaikban maradnak, lelkileg előnyösebb helyzetben vannak, mintha a világban ide-oda járnának, zarándokolnának, hogy búcsút nyerjenek.

Az imádkozás e módja szerzetünkben általános szokás; és mert Krisztus Urunknak a keresztfán mondott imádságára emlékeztet, azért nevezik a szentségi stációimádságot keresztimádságnak is. Emlékezzünk meg ilyenkor Krisztus fájdalmas stációiról, sóhajairól és fohászairól, melyeket a keresztfán függve küldött mennyei Atyjához az összes bűnösökért, akik közé mi is tartozunk, és egyesítsük gyarló imádságainkat isteni Közbenjárónk imájával.

Megjegyzendő: 1. Ezen búcsúkat megnyerhetik, ha bárhol (templomban, cellában, vidéken) végzik is imáikat. 2. Megnyerhetik „toties quoties", ahányszor akarják napjában. 3. Nem szükséges kitárt karokkal. 4. Nem szükséges gyónás és áldozás, csak a jelzett ima. 5. Nincs előírva, hogy térdenállva végzendő. 6. Mégis azon dícsérendő szokás, hogy kitárt karokkal, térdenállva végezhetik, fentartható.

(*P. Hasenöhrl—Buttykay: Elmélkedések.*)

A legújabb búcsúrendezés alkalmával a Sz. Poenitentiaria csak 10 évi búcsút engedélyezett azoknak, akik elvégzik a hat Pater, Ave, Gloria-t a Szentatya szándékára. Egy hónapban egyszer teljes búcsú a szokott feltételek mellett. (S. Poenit. 1933 ápr. 22.) Act. ord. F. M. 1933 júl. old. 176.

Az általános feloldozásról

Szent vallásunk főünnepein, a Boldogságos Szűz és némely szent emléknapjain, egész nagyhéten át, továbbá évente tetszés szerint választott négy alkalommal (l. Directorium) általános feloldozásban részesülhetünk.

I. Az általános feloldozás megigazulásunk egyik tényezője

Az általános feloldozás jelentőségére annak gyönyörű szövegéből következtethetünk.

Az általános feloldozás révén elsősorban mentesülünk az egyházi büntetésektől, amelyektől való feloldozásra az elöljáró hivatalánál fogva jogosult.

Azután bocsánatban részesít a szent fogadalmak, a szabályok és a felsőbbség egyébb intézkedéseinek áthágásáért. Végül elengedi a kiszabott vezekléseket, melyeket akár feledékenységből, akár hanyagságból elmulasztottunk. Nem alaptalanul nevezzük tehát e feloldozást általánosnak, mert hatása mindere kiterjedő, egyetemes.

Nagy vigaszt közvetit számunkra az általános feloldozás, nagy követ gördít le szívünkről. Természetünk kietlen gyarlósága következtében, kötelességeink súlyos volta, papi és szerzetesi hivatásunk ezernyi veszélyei és a számtalan kísértés miatt nem egyszer szintén észrevétlenül is oly helyzetekbe kerülhetünk, amelyekben könnyen megterem majd ilyen, majd olyan egyházi fenyíték. A félelem, hogy netalán így jártunk, nyugtalanságot okozhatna nekünk, ha nem tudnók, hogy a leggondosabb anya, az Egyház jóvoltából, éppen az általános feloldozás révén eloszlanak fejünk felől az egyházi fenyítékek sötét felhői. Nagy lelki könnyebbségünkre szolgál továbbá az a tudat, hogy az általános feloldozás eredményeképpen a szerzetes szabály ellen elkövetett kihágások s az ezek fejében köteles vezeklés alól is mentesülünk.

Az sem utolsó szempont, hogy az általános feloldozás szövegében nemcsak tudatlanságról, feledékenységről és gyarlóságról esik szó, hanem lanyhaságról és gonoszságról is. Ha a két utóbbit illetőleg nem is hivatkozhatunk Isten előtt számottevő enyhítő körülményekre, mégse csüggedjünk el és ne bizalmatlankodjunk. A rosszindulat és lanyhaság is lelnek még Istennél irgalomra az érdemlett büntetések elengedésében, feltéve, hogy nem késlekedünk töredel-

mes gyónással Urunk, Istenünk hajlandóságát megnyerni.

Illik tehát, hogy szívvel-lélekkel hálálkodjunk Istennek az általános feloldozás jótéteményéért. Részletes és gondos előkészülettel, főképpen jó gyónással iparkodjunk minősíteni lelkünket az általános feloldozásra, hogy immár ismert kegyelmi hatásaiban akadálytalanul részesülhessünk,

II. Az általános feloldozás a mi buzdulásunkra szolgál

Három irányban szolgálja az általános felodozás a lelkibuzgóság fokozását. 1. Ránevel minket a lelkiséget ápoló jótétemények, az egyházi és rendi kiváltságok és a malasztok közkincsének megbecsülésére, tehát ama javak értékelésére, amelyekre az egyházi fenyíték következtében teljesen, vagy részben alkalmatlanokká lettünk.

2. Bennünket, papokat és szerzeteseket hűséges kötelességteljesítésre, szent fogadalmaink, a szent szabályban lefektetett parancsok, a szabványok és szent elődeink intelmeinek pontos megtarására ösztökél. Az ember könnyen kísértésbe esik, hogy a fárasztó kötelességek alól kibújék, a hibát csekélységnek tartsa és mentegesse. A sok-sok hibáért, bűnért és mulasztásért az Urat ki kell engesztelni. Ha nem adunk elégtételt Istennek, az Egyház kifogyhatatlan kincstárából, akkor a magunk szegényes teljesítményeivel kényszerülünk majd elegettenni és vezekelni.

3. Az általános feloldozás őszinte bűnbánat felindítására sarkal bennünket. Az általános feloldozással járó búcsút úgyanis nem nyerhetjük el a bűneink fölött érzett bánat nélkül. Jóllehet egyébb érdemleges feltétel nem szükséges az általános feloldozással

kapcsolatos búcsú megszerzésére, mégis bevett szokás már, hogy rövid imádságot (általában egy-egy Miatyánkot, Üdvözletet, Dicsőséget) végezünk a feloldozásban való részesülés után.

(P. Hasenöhrl—Buttykay : Elmélkedések.)

Az általános feloldozás végzésének módja

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum ; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kyrie, eléison
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos inducas in tentatiónem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis,
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Következik négy oratio, melynek végén a kórus feleli : Amen.

Ezután közösen mondják a „Confiteor"-t és a pap mondja : Misereátur vestri etc. Indulgéntiam, absolutiónem etc. és hozzácsatol egy oratiót, melynek végén a kórus szintén Amen-t felel.

Ezek után egy Pater, Ave, Gloria-t mondanak a Szentatya szándékára.

Porciunkula búcsú

1. Hogyan keletkezett a Porciunkula búcsú?

Porciunkula, az Angyalos Boldogasszonyról nevezett és Assisi közelében fekvő templomocska, első szentélye, mondhatni bölcsője Szent Ferenc rendjének. Ebben a kicsi templomban imádkozgatott ifjú Ferencünk megtérése napjaiban és saját keze munkájával óvta meg az összeomlástól. Minden egyéb helynél jobban szerette e kis kápolnát. Otthonának tekintette és igehirdető körútjáról visszatérve, mindig újra felkereste, hogy e meghitt helyen imádkozzék kegyelemért, és világosságért itt könyörögjön.

Ez az igénytelen, elhagyatott hely az egész világ számára gazdag kegyelemforrássá lett. Midőn egy alkalommal, szokásához híven — olvassuk a legendában — ismét itt elmélkedett, megjelent előtte mennyei dicsőségében az Üdvözítő, Szűz Anyja és az angyalok kíséretében s így szólt hozzá: „Ferenc, téged és testvéreidet Egyházam világosságául és támaszául küldelek a világba. Kérj valamit, ami hasznos a lelkek üdvösségére". Az alázatos Ferenc ekkor így válaszolt: „Bárcsak nyomorult bűnös vagyok, mégis hozzád fohászkodom édes Üdvözítőm, hogy minden hívő részére a teljes búcsút engedélyezzed, ha töredelmes gyónás után ezt a templomot felkeresik". Krisztus válasza így hangzott: „Amit kívánsz, igen nagy dolog, de mégis teljesítem kérésedet. Menj földi helytartómhoz, és hitelesítesd ezt a búcsút". Ferenc túlboldogan sietett Perugiába, III. Honorius pápához, kit ép akkoriban ott választottak meg az egyház fejévé. Honorius hitelt adott Ferenc testvér szavainak és a búcsút mindazok számára engedélyezte, akik töredelmes gyónás után a Porciunkula néven ismert

templomot meglátogatják és ott az Egyház szándékára imádkoznak. Hogy azonban ez a szokatlan nagy búcsúengedély ne keltsen nagy feltűnést Ferenc kérelmét csak élőszóval hagyta jóvá a pápa, utólag pedig csupán augusztus 2.-iknapjára korlátozta a búcsúnyerés lehetőségét. Később aztán kiterjedt ez a búcsú a Ferenc-rend mindhárom ágának templomaira, utóbb a plébánia-templomokra végül aztán a tisztítótűzben szenvedő lelkek javára is érvényesíttetett. XV. Benedek pápa magára a Porciunkula bazilikára, illetve a bazilika igazgyöngyét képező kis kápolnára vonatkozólag a búcsú elnyerhetését korlátozó megszorítást eltörölte, úgyhogy ott helyben a teljes búcsú az év minden napján többször is nyerhető.

II. Mik a porciunkulai búcsú hatásai?

A porciunkulai búcsút elsősorban az élők számára engedélyezi az Egyház. Valahányszor ezt a kegyhelyet meglátogatják, vagy pedig augusztus 2-án az előző nap déli 12 órától éjfélig valamely ferences templomot felkeresnek, illetőleg az augusztus 2.-át követő vasárnapon saját plébánia-templomukat meglátogatják, teljes búcsúban részesülnek, ha töredelmes szentgyónással, szentáldozással és a pápa szándékára végezni szokott imádságokkal a szükséges feltételeket teljesítik. Aki havonta legalább kétszer gyónik és naponta áldozik, nem köteles a búcsú elnyeréséért még külön meggyónni, illetve az Úr asztalához járulni.

Te talán fel sem bírod fogni a teljes búcsú kegyelmének egész jelentőségét, de viszont sejted valamennyire, ha mérlegeled bűneid súlyát, számát és az érettük járó súlyos büntetést, melyet az ősi egyház fegyelme szerint vézeklésül el kellene viselned. Hogy

az ilyen kimondhatatlanul nagy kegyelemre csak az igazán jól elkészült szív érdemes, abban nem kételkedhetsz. Ez a szívbeli előkészület a kegyelem állapotán kívül még egyebet is kíván tőled: őszinte és szívós vezeklő szellemet, nemkülönben mind a súlyos, mind a bocsánatos bűnök iránt megnyilatkozó hajlamosság következetes üldözését. Ezt a két feltételt, amelyektől ez elérhető kegyelem nagysága függ, jól vésd elmédbe:

A Szentatya szándékára a Miatyánkot, Üdvözlégyet, Dicsőséget hatszor-hatszor kell egy-egy búcsúnyerésért elmondani.

„Indulgentia plenaria toties lucratur, quoties Christifideles rite confessi ac S. Synaxi refecti, a meridie diei praesentis usque ad mediam noctem diei sequentis Ecclesias Seraphici Ordinis visitaverint, ibique 6 Pater, Ave et Gloria recitaverint S. Poenitentiaria 10. Jul. 1924. Applicabilis ea est tam pro se, quam pro defunctis.

(P. Hasenöhrl—Buttykay: Elmélkedések.)

A keresztút

Az Úr Jézus szenvedéseinek emlékeit — a szent hagyományok szerint — a Boldogságos Szűzanya is gyakran felújitotta lelkében. Végigjárta a szent asszonyok kíséretében Fiának fájdalmas keresztútját,

Megállt az egyes helyeken, visszaidézte az ott lejátszódott kínos jeleneteket, és mikor édesanyai szivének résztvevő érzelmeiben minden élénken megújult, tovább haladt. Végig a Golgotán egész a Szentsírig!... Követték őt később a többi hívek is. Idők

folyamán mindjobban és jobban elterjedt ez a kedves áhítatgyakorlat. De leghatalmasabb méretekkel mégis akkor kezdett terjedni, mikor a kereszteshadak sok ezer buzgó keresztény fordult meg a Szentföldön. Annyira megkedvelték, hogy mikor a pogány törököknek sikerült őket onnan kiűzni, a velük menekülő ferencesek — névleg : Caimo Bernardin — szükségesnek tartották valamiképpen otthonukban is megvalósítani.

E célból először Milánó mellett a Varello-hegyen állították fel gyüjtött adományokból a keresztutat, mely művészi kivitelben jelenítette meg drágalátos Üdvözítőnk szenvedéseinek egyes tényeit. E hegyen hetven stációból állott a keresztút.

Legtöbbet tettek gyakorlatilag a ferencesek az Úr Jézus szenvedésének tisztelete körül az általuk elterjesztett keresztúti ájtatossággal, melynek Európában legnagyobb terjesztője Porto Mauricziói Lénárd volt. A hívők áhítatos buzgalma folytán lassankint nemcsak Európában, de az egész keresztény világban elterjedt. Részint a felállítás költségeinek kímélése, részint pedig a legfontosabb stációk kiemelése révén a stációk száma tizennégyre apadt. Ez lett azután általános. Az Egyház búcsúengedélyezésekkel igyekezett a híveket méginkább buzdítani a keresztúti ájtatosságnak minél buzgóbb és gyakoribb végzésére. Mikor pedig a Ferenc-rend kérésére XII. Ince pápa 1694 november 15-én a communicatio privilegiorum alapján a jeruzsálemi keresztút búcsúit a rend összes templomaiban levő keresztútakra is kiterjesztette, igen nagy lökést adott ezen ájtatosság elterjedésének. Mivel az így kiterjesztett búcsúkat csak a ferencrendi generálisnak alárendelt szerzetesek és

egyének nyerhették el, azért a rend Evora József nevű prokurátora útján XIII. Benedektől 1726 március 3-án kieszközölte azt is, hogy a keresztúti búcsúkat a világiak is elnyerhessék. Lassan odafejlődött a dolog, hogy a keresztutat nemcsak a ferencrendiek templomában, hanem máshol is fel lehetett állítani. Azonban a keresztutak felállítása még mai napig is a ferencesek kiváltságát képezi.

Ezen ájtatossághoz mind több és több teljes és részleges búcsút engedélyeztek a pápák, úgy, hogy Ligouri Szent Alfonz háromszáznál is több teljes búcsút számlált össze az egyes pápai oklevelekből. Ezek az oklevelek azonban lassankint az idők folyamán elkallódtak és a bizonytalanság kezdett a fontos lelki ügy fölött urrá lenni. Az Egyház nem nézhette ezt a nyugtalanító homályt, azért a Szentatya a Poenitentiaria Apostolica-nak 1931 október 20-án megjelent rendeletével a búcsúkedvezményeket újból rendezte olyképpen, hogy az előbbi engedélyeket hatályon kívül helyezte és azoknak, akik a keresztutat ájtatosan elvégzik a következő búcsúkat engedélyezte (P. Roznik Rajnér, Ferences Közlöny 1933).

Mindazok, akik akár külön, akár másokkal együtt a szabályosan felállított keresztúton az ájtatosságot bűnbánó lelkülettel elvégzik:

a) Teljes búcsút nyernek mindannyiszor, valahányszor azt elvégzik;

b) Ezenfelül még egy teljes búcsút nyernek, ha aznap, amikor az ájtatosságot végzik a szentáldozáshoz járulnak, vagy pedig ha az ájtatosságot tízszer elvégzik, és utána egy hónapon belül megáldoznak.

c) Ha pedig a megkezdett keresztúti ájtatossá-

got valamely elfogadható okból nem tudják befejezni, tíz évi és ugyanannyi negyvennapi búcsút nyerhetnek minden egyes állomás (stáció) elvégzéseért.

Azok, akik a keresztutat valamilyen akadály miatt: mint betegek, hajózók, bebörtönzöttek és általában lekötöttségük miatt nem tudják templomban elvégezni, továbbra is élhetnek XIV. Kelemen pápa engedélyével. Ez az engedély lehetővé teszi, hogy a keresztúti állomások látogatása nélkül is elnyerhetik a búcsúkat olyképpen, hogy a Szent Ferenc-rendi főbb elöljáróságtól felhatalmazott rendi áldozópap által e célra megáldott feszületet kezükben tartva, a tizennégy állomás látogatása helyett tizennégy Miatyánkot, Üdvözletet és Dicsőséget imádkoznak Krisztus Urunk szent sebeinek tiszteletére és egy Miatyánkot, Üdvözletet és Dicsőséget a Szentatya szándékára.

Ha pedig ezt nem tudnák befejezni, úgy mint fentebb a c). pontban foglaltatik, minden Miatyánk, Üdvözlet és Dicsőség együttes elimádkozásáért tíz évi és tíz negyvennapi búcsút nyernek.

Az olyan súlyos betegek pedig, akik az imákat sem tudják már elmondani, teljes búcsúban részesülnek, ha bűnbánó lélekkel a megáldott feszületet megcsókolják, vagy legalább rátekintenek, akkor is, ha a röpimát sem tudják elmondani. A röpima pedig, amit ilyenkor a lehetőség szerint végezni kell: „Téged azért Uram, kérünk, jöjj segítségére szolgáidnak, akiket drága szent véreden megváltottál". (Főegyházmegyei Körlevél, Esztergom, 1932 márc. 1. 697. sz.)

Ezeknek a keresztúti búcsúknak az elnyeréséhez nem szükséges más, mint az állomásoknál az Úr Jézus szenvedéséről való elmélkedés. Az sem feltétlenül szükséges, hogy éppen arról a jelenetről

elmélkedjünk, amely előtt állunk. Letérdelni, Miatyánkokat, vagy bárminő más imádságokat az egyes stációknál, vagy a befejezésnél mondani bár ajánlatos, de nem szükséges.

A végigjárás és az elmélkedés a szükséges feltétele a búcsúnyerésnek. Ha azonban tömegben végzik a keresztutat, akkor a végigjárás sem szükséges, hanem elég, ha csak az előimádkozó járja végig a stációkat, a többiek pedig elmélkedve követik, vagy vele imádkoznak. Használhatnak könyvet, de anélkül is végezhető.

Egyébb búcsúk és tudnivalók

A búcsúk elnyerésének feltételei között gyakran szerepel valamely templom látogatása vagy a pápa szándékáért való imádkozás. E feltételek tartalmát illetőleg a teológusoknak nem volt egységes a véleményük. XI. Pius pápa minden kétség eloszlatására kijelentette, hogy a templom látogatásán az értendő, hogy a búcsút elnyerni szándékozó hívők elmenjenek a templomba azzal a szándékkal, hogy ott Istent tiszteljék és pedig vagy magában vagy szentjeiben. Ha külön meghatározott ima nincs előírva, megfelel bármilyen szóbeli vagy csak gondolati ima.

A Szentatya szándékára előírt imádság a 934. kánon 1. §-a szerint szabadon választható. Egy Miatyánk, Üdvözlégy és Dicsőség elégséges.

(S. Poenitentiaria Apostolica die 20 Septembris 1933)
(Egyházmegyei Körlevél: Esztergom, 1933 dec. 10. 3675 Nr.)

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutinone propositum fuit:

An indulgentiae, invocationibus et precibus sic dictis iaculatoriis adnexae, acquiri possint, ceteris paribus, a fidelibus quibuslibet etiam per mentalem tantum earum recitationum?

Et Sacra Poenitentiaria Apostolica die 17 Novembris 1933 respondendum censuit: *Affirmative.*

Facta autem de hoc relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI. in audentia habita ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori die 1 vertentis mensis, Sanctitas Sua resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam permisit.

Datum Romae, ex aedibus S. Poenitentiariae, die 7 Decembris 1933. L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior. L. † S. S. Teodori, Secretarius.

(Egyházmegyei Körlevél: Strigonii, die 15. Februarii 1934. Nr. 426.)

A Szent Szűz tiszteletét kifejező ájtatosságok egyikét a Szentatya újabb kegyelmekkel gazdagította. A S. Poenitentiaria 1933 febr. 20-án kelt „Per Apostolicas Litteras" kezdetű dekrétuma értelmében mindazok, akik a reggeli, déli és esti harangszókor elmondani szokásos Úrangyalát vagy a Regina coeli imádságot, illetve azok, kik ezen imádságokat nem ismerik: öt Üdvözlégy Máriát a harangszó tartama alatt, vagy mihelyt annak elhangzása után tehetik, bűnbánó szívvel elimádkozzák, minden egyes alkalommal 10 évi búcsút nyerhetnek, akik pedig ezt az ájtatosságot egy hónapon keresztül minden alkalommal elvégzik a szokott feltételek mellett teljes búcsúban részesülnek.

(Egyházmegyei Körlevél: Esztergom, 1933 március 27-én. Nr. 842.)

A Szentatya mindazoknak, akik bűnbánó szívvel elmondják a Te Deumban is szereplő „Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso San-

quine redemisti" fohászt 300 napi búcsút engedélyezett.

(Egyházmegyei Körlevél.: Esztergom, 1933 április 18. 890 sz.)

XIV. Benedek pápa elrendelte, hogy az Üdvözítő kínszenvedésének és halálának emlékezetére minden pénteken d. u. 3 órakor harangszó hívja fel a híveket imára. Mindazok, kik erre a harangszóra, hacsak lehet, térdenállva elmondanak bűnbánó lélekkel öt Miatyánkot és öt Üdvözlégy Máriát és utána a Szentatya szándékára ezt a röpimát: Imádunk és áldunk téged Krisztus, mert a te szent kereszted által megváltottad a világot", minden egyes alkalommal 10 évi búcsút nyerhetnek; aki pedig ezt egy hónapon keresztül minden pénteken megteszi, teljes búcsúban részesül a szokott feltételek mellett.

(Egyházmegyei Körlevél.: Esztergom, 1933 márc. 27. 936 sz.)

„Maria, Mater gratiae,
Mater misericordiae,
Tu nos ab hoste protege,
Et hora mortis suscipe" — elvégzéséért 300 napi búcsút nyerünk annyiszor, ahányszor elmondjuk. Egy hónapban egyszer, a szokott feltételek mellett teljes búcsú.

(S Poenit. 1933. Sept. 25. Act Ord. O. F. M. Nov-Dec. 1933.)

Búcsúfohászok

Oh asszonyom, oh Anyám, Neked ajánlom magamat egészen és hogy neked bebizonyítsam, hogy csakugyan a Te híved vagyok, Neked ajánlom ma szemeimet, füleimet, számat, szívemet, és egész magamat. Mivel tehát a Te híved vagyok, oh jó Anyám,

viseld gondomat és védelmezz meg engem, mint értékedet és tulajdonodat.

Oh asszonyom, oh Anyám, jusson eszedbe, hogy a Tied vagyok! Őrizz, védelmezz, mint értékedet és tulajdonodat. (Egyszer 1 hónapban teljes búcsú.) 100 n. b.

Szűz Mária, Isten Anyja, könyörögj érettünk Jézusnál! (50 n. b.)

Szűz Mária édes Szíve, légy menedékem! (300 n. b.)

Áldott a Boldogságos Szűz Máriának, Isten Anyjának szent és szeplőtelen fogantatása! (300 n. b.)

Oh Mária, reménységünk, légy kegyes irántunk! (300 n. b.)

Oh Mária, fájdalmas Szűz, az összes keresztény hívők Anyja, könyörögj érettünk! (300 n. b.)

Fogantatásodban Szűz Mária, szeplőtelen voltál, imádkozzál érettünk az Atyánál, kinek Fiát szülni méltó voltál! (100. n. b.)

Oh bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk! (100 n. b.)

Jézus, Mária, József!!! (7 é. és 7-szer 40 n. b.)

Neked ajánlom, rád bízom szívemnek tisztaságát, ó Szűzanya, akihez sohasem férkőzött semmiféle cselekedeti bűn, sem az eredeti bűn szeplője. (100 n. b.)

Jézus, Mária és Szent József! Nektek ajánlom szívemet és lelkemet! Jézus, Mária és Szent József, legyetek segítségemre végső küzdelmemben! Jézus, Mária és Szent József! Veletek költözzék el lelkem békében! Amen! (300 n. b.)

Isten angyala, hű oltalmazóm, a Gondviselés irgalmassága Reád bízott, világosíts, őrizz, vezérelj és igazgass engem! Amen! (100 n. b.)

Szent Mihály főangyal, védj meg minket küzdelmünkben, hogy el ne vesszünk a rettenetes ítéletkor! (100 n. b.)

Add, Szent József, hogy bűn nélkül fussuk meg életünk pályáját és biztosítva legyünk állandó oltalmadról! (300 n. b.)

Szent József, Jézus szentséges Szíve tisztelőinek példaképe és pártfogója, könyörögj érettünk! (300 n. b.)

Ima a segítő Szűz Máriához

Szűz szülője Istennek!
Engedd, hogy tied legyek!
Tied élet- s halálban;
Tied jó és balsorsban.
Tied küzdve, szenvedve,
Tied most és örökre.
Szűz szülője Istennek,
Engedd, hogy tied legyek.
Anyám! benned bízom s remélek!
Anyám! — te utánnad epedek!
Anyám! — te jóságos kegyelmezz!
Anyám! — te hatalmas, védelmezz!
Anyám! — jöjj, segíts imádhozni!
Anyám! — oh jöjj, segíts küzdeni!
Anyám! — oh jöjj, segíts szenvedni!
Anyám! — oh jöjj, ne hagyj elveszni!
Hiszen bírsz segíteni — oh hatalmas!
Akarsz is segíteni — oh irgalmas!
Kell is segítened — oh hűséges!
Fogsz is segíteni — oh kegyelmes!
Anyám! te vagy a kegyelmek Anyja!

Szomorúak vigasztalója!
Bűnösök oltalma és menedéke!
Föld reménye s mennyek ékessége;
Ki kérte még segélyedet hasztalanul?
Ki távozott tőled meghallgattatlanul?
Azért bizton mondom minden szenvedésben:
„Mária mindig segít — minden időben“,
Biztosan állítom élet s — halálban:
„Mária mindig segít, minden balsorsban“.
Azért hiszem s meghalok ezen hitemben,
Hogy veled leszek, oh Anyám, fenn az égben.
Szűz szülője Istennek! Engedd, hogy tied legyek!
Tied élet s halálban! — tied jó és balsorsban.
Tied küzdve, szenvedve; tied most és örökre.
Szűz szülője Istennek! Engedd, hogy tied legyek.
Amen!

Litánia Szent Ferenc Atyánkról

(Magánhasználatra)

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybéli Atyaisten, irgalmazz minekünk!
Megváltó Fiúisten, irgalmazz minekünk!
Szenlélek Úristen, irgalmazz minekünk!
Szentháromság egy Isten, irgalmazz minekünk!

Szeplőtelenül fogantatott Szűz Mária,
Szűz Mária, Szt. Ferenc rendjének pártfogója,
Szeráfi Szent Ferenc,
Szent Ferenc, legokosabb atya,
Szent Ferenc, szegények pátriárkája,
Szent Ferenc, világ megvetője,
Szent Ferenc, bűnbánat példaképe,
Szent Ferenc, világ hiúságának legyőzője,
Szent Ferenc, Üdvözítő követője,
Szent Ferenc, Krisztus sebh.-nek hordozója,
Szent Ferenc, Jézus sebeivel kitüntetett férfiú,
Szent Ferenc, tisztaság mintaképe,
Szent Ferenc, alázatosság élő alakja,
Szent Ferenc, kegyelemben bővelkedő,
Szent Ferenc, betegek orvosssága,
Szent Ferenc, Anyaszentegyház oszlopa,
Szent Ferenc, szent hitünk védelmezője,
Szent Ferenc, Krisztus hős vitéze,
Szent Ferenc, Krisztus katonáinak védelme,
Szent Ferenc, áttörhetetlen paizs,
Szent Ferenc, eretnekek kalapácsa,
Szent Ferenc, pogányok megtérítője,
Szent Ferenc, sánták meggyógyítója,
Szent Ferenc, halottak feltámasztója,
Szent Ferenc, bélpoklosok megtisztítója,

Könyörögj érettünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit.
Kegyelmezz nekünk Uram!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
Hallgass meg minket, Uram!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
Irgalmazz nekünk Uram!

Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!

℣ Imádkozzál érettünk Szent Ferenc Atyánk!
℟ Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk.

Úristen! ki Egyházadat Szent Ferenc Atyánk érdemei által új szerzetrenddel neveled, add meg minekünk, hogy őt utánozva megvessük a földieket s mindenkor a mennyei javak részesülésében örvendjünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ima a szabályok pontos megtartásáért

Oh, dicsőséges Szent Ferenc Atyánk, Istennek nagy szentje! Ma és mindennap, mint a Te lelki fiad, neked ajánlom magamat. Noha messze vagyok még attól az úttól, melyen te jártál, légy közbenjáróm Isten előtt, hogy azokat a szabályokat, melyeket nekünk lelkünk örök üdvének biztosítására és a tökéletesség elérésére hagytál, egyszerűen tisztán, minden utógondolat nélkül megtarhassam életemnek minden napján. Ne engedd, hogy mint tévelygő juh, elveszszek, hanem keress fel engem, ha letérnék az igaz szerzetesi élet ösvényéről. Tarts meg engem földi testvéreid között Krisztus szellemében és ez élet után vezess égi testvéreid közé, az öröm, béke és igaz boldogság helyére, hogy az Úr Jézus szent Színe látásában veled együtt örökké örvendhessek. Amen!

Fohászok Szent Antalhoz

Oh, Szent Antal, szeretlek téged!
Oh, Szent Antal, dícsérlek téged!
Oh, Szent Antal, tisztellek téged!
Oh, Szent Antal, bízom benned!

Oh, Szent Antal, őrizz meg engem!
Oh, Szent Antal, világosíts meg engem!
Oh, Szent Antal, vezérelj engem!
Oh, Szent Antal, vigasztalj meg engem!
Oh, Szent Antal, erősíts meg engem!
Oh, Szent Antal, végy oltalmadba engem!
Végső órámban ne hagyj el engem!
A gonosz lélektől őrizz meg engem!
Az örök örömre vezess el engem!
Hogy örökké dícsérhesselek téged! Amen!
℣ Imádkozzál érettünk Szent Antal!
℟ Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk.

Uram, Jézus! ki Szent Antal hitvallódat a csodák folytonos fényével megdicsőítetted, add kegyesen, hogy az ő közbenjárása és szószólása által mindazt elnyerhessük, amit Tőled bizalommal kérünk; ki élsz és uralkodol az Atyával és Szentlélekkel örökkönörökké. Amen!

Szent Antal áldása a gonoszlélek kísértése ellen.

Íme, az Úrnak † keresztje! Fussatok ellenséges hatalmak, győzött a Juda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere. Allelúja! Allelúja!

Ima Szent Paszkál tiszteletére

Szent Paszkál, az eucharisztia lánglelkű imádója, megfoghatatlan és utolérhetetlen szeretettel csüngtek szemeid a tabernákulum ajtaján. Lelked tüze áthatott azon, hogy Jézussal egybeolvadjon!

Oh, szent összeolvadás, szent általjutás, oh mennyire kívánlak téged utánozni. De mily nehezek

szempilláim! Fájósak térdeim, súlyos a testem. És az öt érzék mindmegannyi szakadék, melyen míg át jutok, kifáradok.

Segíts Paszkálom, segíts! Hisz testvérem vagy! Ugyanazon ruhában jártál, melyet én hordok, egy szellem szült és hívott a szent Rendbe: Szent Ferenc Atyánk szelleme! Az ő öt szent sebére kérlek, nevelj bennem eucharisztikus lelket, meleg, tüzes, eucharisztikus szívet, mellyel nagyon tudjam szeretni Jézust.

Segíts Szent Paszkálom! Légy példaképem! Lelkesíts! Bátoríts! Mélyítsd a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti hitemet! Ne tűrd, hogy testvéred szégyent hozzon szent Rendjére! Tölts el lelkeddel, hogy úgy tudjak imádkozni az Oltáriszentség előtt, mint Te, cselekedni, mint Te, szenvedni, mint Te, meghalni, mint Te, örökké örülni, mint Te! Amen!

Rövid szent keresztúti ájtatosság

Előkészítő ima. Oh felfeszített édes Üdvözítőm, íme a szent keresztutat akarom járni. Ez örömmel tölti el szent Szívedet, az én szívemet pedig töredelemmel, vigasztalással és szent búcsúkkal gazdagítja. A teljes búcsút a magam részére óhajtom megnyerni, (vagy a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért ajánlom fel.) Segíts, hogy ájtatosan és töredelemmel járjak stációról-stációra. Szívemből bánom minden bűnömet, mert ezekkel Téged, legjobb Atyámat és Jótevőmet, a legfőbb, a legszeretetreméltóbb Jóságot megbántottalak. Oh Jézusom bocsáss meg! Amen!

I. Állomás

Oh Jézus, aki irántam való szeretetből készséggel fogadtad a halálos ítéletet, add meg azt a kegyel-

met, hogy egykor a halált szeretettel és béketűréssel fogadjam kezedből.

II. Állomás

Oh Jézus, aki készségesen vetted válladra a keresztet, add, hogy keresztemet, szenvedéseimet erős lélekkel viselhessem mindhalálig.

III. Állomás

Oh Jézus, aki a kereszt súlya alatt összeroskadtál, bocsásd meg kegyesen, ha emberi gyengeségből bűnbeesem.

IV. Állomás

Oh Jézus, akit szerető édesanyád megvigasztalt, add, hogy Ő legyen vigasztalóm és segítőm életemben és halálomban.

V. Állomás

Oh Jézus, aki Cirenei Simonban támaszra találtál a bajban, adj nekem igazi, nemes atyákat és testvéreket, akik sem bajban, sem halálban el ne hagyjanak.

VI. Állomás

Oh Jézus, aki szent arcod képmását Veronika kendőjén hagytad, vésd mélyen lelkembe szent vonásaidat.

VII. Állomás

Oh Jézus, aki a kereszt súlya alatt másodszor is a földre estél, légy irgalmas, ha előbbi vétkeimbe újra visszaesem.

VIII. Állomás

Oh Jézus, aki a siránkozó asszonyokat oly szeretetteljesen vigasztaltad, vigasztald és támogasd az élet minden körülményeiben barátaimat és ellenségeimet.

IX. Állomás

Oh Jézus, aki a keresztúton harmadszor is elestél és újra felemelkedtél, emelj fel engem mindannyiszor, valahányszor az égbe vezető úton elcsüggednék.

X. Állomás

Oh Jézus, akit ruháidtól megfosztottak, ne engedd, hogy valaha elveszítsem a megszentelő kegyelem ruháját.

XI. Állomás

Oh Jézus, akit a leggyötrelmesebb kínok között keresztre feszítettek, add, hogy én is készségesen függjek az önmegtagadás és bűnbánat keresztjén.

XII. Állomás

Oh Jézus, aki magadat érettem és az egész világért feláldoztad, add, hogy neked haljak s az egész örökkévalóságon át Tied maradjak.

XIII. Állomás

Oh Jézus, akinek holtteste a Szűzanya ölében nyugodott, engedd, hogy szívemben mindig fehér nyugvóhelyet találhass a szentáldozásnál.

XIV. Állomás

Oh Jézus, aki a sírban nyugodtál és húsvétkor dicsőségesen feltámadtál, add, hogy egykor én is megdicsőülve keljek fel síromból az örökkétartó húsvét ünnepére.

Keresztrefeszített Jézus könyörülj rajtunk és a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken! Amen.

Befejező ima.

Jézusom vedd e keresztúti ájtatosságomat viszontszeretetem csekély bizonyítéka gyanánt. Add az első

teljes búcsút nekem, a többit a purgatóriumban szenvedő szegény lelkeknek. Ó Jézus engedd, hogy szent kereszted és kereszthalálod ne legyen reám nézve hiábavaló. Vezess engem kereszted utján Hozzád az égbe! Amen.

(Szatmárnémeti kiadás után.)

A boldogságos Szűz Mária hét örömének rózsafűzére

(Rosarium Seraphico-Marianum)

Szienai Szent Bernardin és Kapisztrán Szent János idejében élt egy ifjú, ki a mennyország Királynéja iránt különös ájtatossággal viselkedett, ennek bizonyságául gyakran virágkoszorút kötött, hogy ezzel a Boldogságos Szűzanya képét felékesítse. Ez az ifjú belépett Szent Ferenc Atyánk rendjébe, ahol szép szokását nem gyakorolhatta mindennap szerzetesi elfoglaltsága miatt. Ez nagy fájdalmat okozott neki és azért elhatározta, hogy kilép a rendből. Bánatosan borult le a Szűzanya előtt, mielőtt tervét megvalósította volna. A Szűz megjelent a bánat-óceánba merült ifjúnak és a következő rózsafüzér elmondására tanította, azzal a megjegyzéssel, hogy ez a koszorú sokkal kedvesebb neki, mint a hervadó virágok fűzére, amellyel eddig tisztelni szokta.

Az imádkozás módja:

Hiszek egy Istenben stb.	Credo.
Miatyánk.	Pater noster.
Három Üdvözlégy e szavakkal:	3 Ave Maria, post verba: „Jesus“ interseritur:
1. Ki bennünk növelje az igaz h'tet.	1. Qui nobis adaugeat fidem vivam.

2. Ki bennünk növelje az erős reményt.
3. Ki bennünk növelje a tökéletes szeretetet.

2. Qui nobis adaugeat spem firmam.
3. Qui nobis adaugeat charitatem perfectam.

Most következik hét tized, azaz kétszer Miatyánk tíz Üdvözlettel s ezen titkokkal:

Sequuntur ipsae septem decades, quarum, quaelibet constat uno Pater noster et denis Ave Maria, sequentibus cum mysteriis gaudiosis:

1. Kit te szeplőtelen Szűz, a Szentlélektől örömmel fogadtál.
2. Kit te szeplőtelen Szűz, Szent Erzsébetet látogatván örömmel hordoztál.
3. Kit te szeplőtelen Szűz, örömmel e világra szültél.
4. Kit te szeplőtelen Szűz, a három szent királynak imádásra örömmel mutattál.
5. Kit te szeplőtelen Szűz, a templomban örömmel megtaláltál.
6. Kit te szeplőtelen Szűz, midőn halottaiból föltámadott, örömmel láttál.
7. Ki téged szeplőtelen Szűz, örömmel felvett a mennyekbe és az ég és föld királynéjává koronázott.

1. Quem Virgo immaculata concepisti.
2. Quem Virgo immaculata in utero portans Elisabeth visitasti.
3. Quem Virgo immaculata genuisti.
4. Quem Virgo immaculata a Magis adorari vidisti.
5. Quem Virgo immaculata in templo invenisti.
6. Qui tibi Virgini immaculatae, matri mae post resurrectionem apparuit.
7. Qui te Virginem immaculatam, matrem suam, in coelos assumsit.

Végre: Egy Miatyánk és Üdvözlégy szentséges atyának szándékára.

Duns Scot János Szenttéavatásáért

1. Singulis sabbatis post litaniam lauretanam recitetur vel cantetur antiphona: „Tota pulchra" alterne elata voce recitetur ter a cunctis: „Gloria Patri".. addaturque semel in fine haec invocatio:

„Sancta Trinitas, / ut beatum Ioannem Scotum Immaculatae Conceptionis beatissimae Mariae Adsertorem glorificare digneris. / Te rogamus audi nos.

2. Celebrata missa conventuali, post precationes consuetas quotidie dicant alternatim ad eundem finem ter „Gloria Patri" cum praefata invocatione.

3. Post Prandium singulis diebus, praeter Sabbatum, coram statua B. M. V. cantetur vel recitetur Antiphona: „Tota pulchra" dein recitetur ter „Gloria Patri" ... cum praefata invocatione.

Tartalomjegyzék:

Kapisztrán
Nyomda
Vác

